

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1601/2001 van de Raad van 2 augustus 2001 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit de Republiek Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije** 1
- Verordening (EG) nr. 1602/2001 van de Commissie van 3 augustus 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 20
- Verordening (EG) nr. 1603/2001 van de Commissie van 3 augustus 2001 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1121/2001 tot vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die moeten worden toegepast op de referentiehoeveelheid van elke traditionele marktdeelnemer in het kader van de tariefcontingenten voor de invoer van bananen 22
- Verordening (EG) nr. 1604/2001 van de Commissie van 3 augustus 2001 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de ingediende aanvragen voor invoerrechten op grond van Verordening (EG) nr. 1143/98 betreffende de invoer van koeien en vaarzen van bepaalde bergrassen 23
- Verordening (EG) nr. 1605/2001 van de Commissie van 3 augustus 2001 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1346/1999 tot beperking van de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten voor bepaalde op basis van granen verwerkte producten 24
- ★ **Richtlijn 2001/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 houdende wijziging van Richtlijn 92/23/EEG van de Raad betreffende banden voor motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan alsmede de montage ervan** 25

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2001/602/EG:

- ★ **Besluit van de Commissie van 26 juli 2001 tot aanvaarding van verbintenissen die zijn aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure ten aanzien van de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, de Republiek Korea, Maleisië, Rusland, Thailand en Turkije en tot beëindiging van de procedure ten aanzien van de invoer uit de Republiek Korea en Maleisië** (*kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 2351*) 47

2

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 1601/2001 VAN DE RAAD
van 2 augustus 2001**

**tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige
antidumpingrecht op de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit de Republiek
Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, met name artikel 9,

Gezien het voorstel dat de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, heeft voorgelegd,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

1. Voorlopige maatregelen

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 230/2001⁽²⁾ („de verordening voorlopig recht”) heeft de Commissie een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels („staalkabel”) uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije, en verbintenissen die door bepaalde producenten/exporteurs uit Tsjechië en Turkije werden aangeboden, aanvaard.
- (2) Er werden geen voorlopige rechten ingesteld ten aanzien van de invoer uit de Republiek Korea („Korea”) en Maleisië, omdat de voor deze landen vastgestelde dumpingmarges minimaal bleken te zijn.

2. Vervolg van de procedure

- (3) Aansluitend op de mededeling van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan was besloten tot instelling van voorlopige antidumpingmaatregelen, hebben verschillende belanghebbende partijen schriftelijk opmerkingen ingediend. De partijen die om een onderhoud hadden verzocht, hebben de gelegenheid daartoe gekregen.
- (4) De Commissie is doorgegaan met het verzamelen en controleren van alle informatie die zij noodzakelijk achtte om definitieve conclusies te trekken.

- (5) Alle partijen zijn in kennis gesteld van de essentiële feiten en overwegingen op grond waarvan onderstaande aanbevelingen werden overwogen:
 - a) instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van staalkabel uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije, en definitieve inning van de bedragen die in de vorm van het voorlopige recht als zekerheid waren gesteld;
 - b) beëindiging van de procedure ten aanzien van de invoer van staalkabel uit Korea en Maleisië zonder dat er maatregelen worden ingesteld.

- (6) Er werd ook een termijn vastgesteld waarbinnen de belanghebbenden, na bekendmaking van deze informatie, hun standpunten konden uiteenzetten.

- (7) De door de belanghebbenden gemaakte mondelinge en schriftelijke opmerkingen werden onderzocht en de definitieve conclusies werden, indien nodig, dienovereenkomstig aangepast.

B. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

1. Betrokken product

- (8) In de verordening voorlopig recht werd het product omschreven als ijzeren of stalen kabels, gesloten kabels daaronder begrepen, met uitzondering van roestvrij-stalen kabels, met een grootste afmeting der dwarsdoorsnede van meer dan 3 mm, al dan niet voorzien van hulpstukken (fittings) (in de branche „staalkabel” genoemd).

- (9) Enkele belanghebbende partijen voerden andermaal aan dat staalkabel in twee groepen moest worden ingedeeld: sommigen maakten een onderscheid tussen staalkabel voor algemene doeleinden enerzijds en veeleisende toepassingen anderzijds, anderen tussen standaardkabel voor algemene doeleinden en kabel voor bijzondere toepassingen. Er werd betoogd dat zij niet als één enkel product konden worden aangemerkt vanwege hun uiteenlopende fysieke en technische kenmerken, de onderscheiden productiemethoden, het feit dat zij nauwelijks onderling uitwisselbaar zijn, de gescheiden markten waarvoor wordt geproduceerd, en het ontbreken van noemenswaardige concurrentie.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 (PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2).

⁽²⁾ PB L 34 van 3.2.2001, blz. 4.

- (10) Op dit punt zij allereerst opgemerkt dat, ofschoon er velerlei soorten staalkabel worden vervaardigd die in fysiek en technisch opzicht in zekere mate van elkaar verschillen, zij toch allemaal dezelfde fysieke basiskennmerken hebben (d.w.z. de garens waaruit de strengen zijn opgebouwd, de strengen die om de kern worden geslagen en zo de kabels vormen, en de kern zelf) alsook dezelfde technische basiskennmerken (zij hebben allemaal een aantal garens per streng, een aantal strengen per kabel, een bepaalde diameter en een bepaalde constructie). Hoewel producten in het top- en het basissegment onderling niet uitwisselbaar zijn, zijn producten in aangrenzende segmenten dat wel. Derhalve werd geconcludeerd dat er tot op zekere hoogte sprake is van overlapping en concurrentie tussen staalkabel uit verschillende segmenten. Bovendien kunnen producten uit eenzelfde segment verschillende toepassingen hebben.
- (11) Ten tweede is het zo dat het onderscheid tussen staalkabel voor algemene doeleinden en staalkabel voor veelzijdige toepassingen afhankelijk is van het gebruik dat ervan wordt gemaakt: er is m.a.w. staalkabel die op verschillende manieren kan worden ingezet in tegenstelling tot staalkabel die uitsluitend voor specifieke toepassingen bestemd is. Er zij opgemerkt dat de belanghebbende partijen niet hebben kunnen aantonen dat deze twee groepen duidelijk van elkaar gescheiden zijn. Bovendien houdt deze indeling geen rekening met de rechtstreekse concurrentie die er bestaat, op het niveau van aangrenzende segmenten, tussen staalkabel voor algemene doeleinden en staalkabel voor specifieke toepassingen, die bijgevolg onderling uitwisselbaar zijn.
- (12) Het onderscheid tussen standaardkabel en kabel voor bijzondere toepassingen ten slotte verwijst naar de productiemethode die ofwel een norm volgt (ISO, DIN enz.) ofwel niet („bijzondere staalkabel”; bijzondere kabel is soms een variatie op de norm), ongeacht de specifieke toepassing van de kabel. Er zij opgemerkt dat de fysieke en technische basiskennmerken gemeenschappelijk zijn voor zowel standaardkabel als bijzondere kabel. Bovendien zijn er aangrenzende segmenten waarin standaardkabel concurreert met bijzondere kabel, omdat zij voor dezelfde toepassingen kunnen worden gebruikt en bijgevolg uitwisselbaar zijn.
- (13) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 9 tot 13 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- 2. Soortgelijk product**
- (14) In de verordening voorlopig recht werd de conclusie getrokken dat de staalkabel die door de bedrijfstak van de Gemeenschap werd vervaardigd en verkocht op de communautaire markt, vergelijkbaar was met de staalkabel die door de betrokken landen naar de Gemeenschap werd uitgevoerd alsmede die welke in de betrokken landen werd vervaardigd en daar op de binnenlandse markt werd verkocht. Evenzo werd geconcludeerd dat de staalkabel die in Korea werd vervaardigd en daar op de binnenlandse markt werd verkocht, vergelijkbaar was met de uit Rusland naar de Gemeenschap uitgevoerde staalkabel.
- (15) Sommige belanghebbenden betoogden dat de staalkabel die door de bedrijfstak van de Gemeenschap in de Gemeenschap werd verkocht, niet vergelijkbaar was met die welke uit de betrokken landen werd ingevoerd, met name omdat de uit de betrokken landen ingevoerde staalkabel hoofdzakelijk voor algemene doeleinden bestemd was, terwijl die welke door de bedrijfstak van de Gemeenschap werd verkocht, grotendeels voor veelzijdige toepassingen bestemd was. Als er al een procedure werd ingeleid, diende deze derhalve te worden beperkt tot staalkabel voor algemene doeleinden. Tevens werd verzocht staalkabel voor projecten uit te sluiten van de werkingssfeer van de maatregelen, omdat de bedrijfstak van de Gemeenschap als leverancier op de communautaire markt vrijwel de volledige exclusiviteit had.
- (16) Er zij aan herinnerd dat in antidumpingprocedures het betrokken product en het soortgelijk product worden gedefinieerd aan de hand van de fysieke, technische en/of chemische basiskennmerken en het primaire gebruik van het product. Als het betrokken product, d.w.z. het product dat wordt vervaardigd in de betrokken landen en naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd, éénmaal is gedefinieerd, dient te worden nagegaan of het product dat in de betrokken landen wordt vervaardigd en daar op de binnenlandse markt wordt verkocht, en het product dat door de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt vervaardigd en in de Gemeenschap wordt verkocht, vergelijkbaar zijn met het betrokken product. Het feit dat een bepaalde productsoort niet in de Gemeenschap wordt vervaardigd, doet hier niet terzake.
- (17) In het bijzonder wat staalkabel voor projecten betreft, die wordt ontworpen volgens de specificaties van de klant en vervaardigd ná de sluiting van een overeenkomst ter uitvoering van een opdracht die in een aanbestedingsprocedure werd gegund, zij erop gewezen dat ook deze kabel dezelfde fysieke en technische basiskennmerken heeft als andere staalkabel. Ook al heeft de bedrijfstak van de Gemeenschap een onmiskenbaar voordeel door haar geografische nabijheid, moet hoe dan ook worden opgemerkt dat niets de producenten/exporteurs belet aan aanbestedingen deel te nemen.
- (18) De conclusie luidde derhalve dat de fysieke en technische basiskennmerken en het primaire gebruik van de uit de betrokken landen ingevoerde staalkabel vergelijkbaar waren met die van de staalkabel die door de bedrijfstak van de Gemeenschap werd vervaardigd en in de Gemeenschap werd verkocht.
- (19) Gezien het vorenstaande worden de bevindingen in de overwegingen 14 tot 16 van de verordening voorlopig recht bevestigd.

C. DUMPING

1. Algemene werkwijze

a) Normale waarde

- (20) Enkele medewerkende producenten/exporteurs betwisten de methode voor de vaststelling van de bedragen van de winst waarmee de productiekosten en de verkoop-, algemene en administratiekosten (VAA-kosten) werden vermeerderd in de gevallen dat de normale waarden bij berekening dienden te worden vastgesteld. Ten aanzien van de medewerkende Russische en Thaise producenten/exporteurs zou de Commissie, door zich voor de vaststelling van de totale nettowinst uitsluitend op de verkochte hoeveelheden in het kader van normale handelstransacties te baseren in plaats van op de totale omzet van de volledige binnenlandse verkoop van het betrokken product, de winstmarge in onredelijke mate opdrijven. Ten aanzien van de medewerkende Tsjechische producent/exporteur had de Commissie de binnenlandse verkoop van soorten staalkabel waarvan de omvang minder dan 5 % van de uitvoer van dezelfde soort naar de Gemeenschap bedroeg, buiten beschouwing moeten laten. Aangezien de prijzen van dergelijke verkoop doorgaans niet in aanmerking worden genomen bij de vaststelling van de normale waarde omdat ze niet voldoende representatief zijn, zouden zij ook bij de vaststelling van de winstmarge buiten beschouwing moeten blijven.

- (21) Overeenkomstig de inleidende bepaling van artikel 2, lid 6, van Verordening (EG) nr. 384/96 („de basisverordening”) moeten de bedragen van de winst worden gebaseerd op gegevens over de productie en de verkoop, in het kader van normale handelstransacties, van het soortgelijke product op de binnenlandse markt van het land van uitvoer, als deze gegevens beschikbaar zijn. Er is derhalve geen reden om de redelijke winstmarge uit te drukken op basis van een reeks gegevens waarin ook de verkoop is opgenomen die buiten beschouwing moet worden gelaten omdat hij niet in het kader van normale handelstransacties heeft plaatsgevonden. Hieruit volgt ook dat, als er éénmaal is vastgesteld dat de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product representatief is overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de basisverordening, het dienstig is de totale verkoop in aanmerking te nemen die in het kader van normale handelstransacties heeft plaatsgevonden. Bovendien is het winstcijfer dat bij de berekening van de normale waarde wordt gebruikt, vastgesteld op het niveau van de onderneming en het soortgelijke product. De binnenlandse verkoop van een bepaald model in het kader van normale handelstransacties kan een afwijkend resultaat opleveren als de verkochte hoeveelheden niet representatief zijn ten opzichte van het exportvolume. De prijzen van deze verkoop worden dus buiten beschouwing gelaten omdat zij niet representatief worden geacht voor de vaststelling van de normale waarde voor een vergelijkbaar geëxporteerd model. De invloed van eventuele niet-representatieve gegevens wordt geneutraliseerd wanneer de verkoopcijfers van alle op de binnenlandse markt verkochte modellen op het niveau van de onderneming worden geaggregeerd, waarbij als voorwaarde geldt dat de totale binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties meer dan 5 % van de uitvoer naar de Gemeenschap moet hebben vertegenwoordigd.
- (22) De medewerkende Thaise producent/exporteur plaatste voorts ook vraagtekens bij de redelijkheid van de winstmarge die volgens bovenstaande werkwijze werd vastgesteld. De vastgestelde winstmarge was evenwel gebaseerd op de onverkorte toepassing van de geschikte methoden op de door de medewerkende producent/exporteur verstrekte gegevens.
- (23) Deze verzoeken werden derhalve afgewezen.
- (24) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 18 tot 25 en 68 tot 70 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- b) *Uitvoerprijs en vergelijking*
- (25) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de algemene werkwijze voor de vaststelling van de uitvoerprijs en de vergelijking van de normale waarde met de uitvoerprijs, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 26 tot 28 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- c) *Dumpingmarges voor de onderzochte ondernemingen*
- (26) De algemene werkwijze voor de vaststelling van de dumpingmarges voor de onderzochte ondernemingen, die is uiteengezet in overweging 29 van de verordening voorlopig recht, wordt bevestigd.
- (27) Ten slotte zij opgemerkt dat in de gevallen waar een producent/exporteur meer dan één productsoort naar de Gemeenschap uitvoerde, de gewogen gemiddelde dumpingmarge voor het geheel werd berekend aan de hand van de dumping voor iedere soort, zonder dat daarbij de negatieve verschillen tussen de normale waarde en de uitvoerprijs, die eventueel bij individuele soorten werden vastgesteld, tot nul werden herleid.
- d) *Dumpingmarge voor niet-medewerkende ondernemingen*
- (28) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de algemene werkwijze voor de vaststelling van de residuele dumpingmarges, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 30 tot 34 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

2. Tsjechië

- (29) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de niet-medewerking van één producent/exporteur uit Tsjechië, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 35 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

a) *Normale waarde*

- (30) Na de instelling van voorlopige maatregelen heeft ŽDB a.s. bijkomende uitleg verstrekt over de allocatie van VAA-kosten. De VAA-kosten werden herzien door de elementen waarvan ten genoegen van de Commissie werd aangetoond dat zij geen betrekking hadden op de vervaardiging en de verkoop van het betrokken product, in mindering te brengen.

b) *Uitvoerprijs*

- (31) ŽDB a.s. stelde dat bij de bepaling van de uitvoerprijs geen rekening mocht worden gehouden met de uitvoer naar de Gemeenschap via zijn verbonden exporteur, omdat deze verbonden exporteur volgens de onderneming niet langer staalkabel naar de Gemeenschap uitvoerde sinds ŽDB a.s. in september 2000 (na afloop van het onderzoektijdvak (OT) één van haar fabrieken had ontmanteld waar het grootste gedeelte van de staalkabel was vervaardigd die door de verbonden exporteur tijdens het OT was verkocht.

- (32) Dit argument kon niet worden aanvaard. Ontwikkelingen die plaatsgrijpen nádat het OT is afgelopen, kunnen bij uitzondering in aanmerking worden genomen als zou blijken dat de instelling van het antidumpingrecht op basis van de bevindingen uit het OT duidelijk zijn doel mist. Deze ontwikkelingen kunnen immers enkel worden meegewogen als de effecten ervan duidelijk, onbetwist en van blijvende aard zijn, niet gemanipuleerd kunnen worden en niet het gevolg zijn van een doelbewuste actie van belanghebbende partijen. De loutere sluiting van één van de fabrieken belet de verbonden exporteur niet staalkabel te verkopen die in de andere fabriek van ŽDB a.s. werd vervaardigd. Er zij hier trouwens ook opgemerkt dat deze verbonden exporteur gedurende het OT bij gelegenheid staalkabel uit die andere fabriek verkocht heeft. Daarom werd geconcludeerd dat niet aan de voorwaarden was voldaan om bij de vaststelling van de uitvoerprijs voor ŽDB a.s. rekening te houden met de aangevoerde stopzetting van de uitvoer van staalkabel door de verbonden exporteur.

- (33) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 38 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- c) *Vergelijking*
- (34) ŽDB a.s. betwistte de correctie van 5 % voor de fictieve commissie die in mindering werd gebracht op de prijzen die door de verbonden exporteur aan onafhankelijke afnemers in de Gemeenschap werden aangerekend, omdat er geen verband zou bestaan met een werkelijk betaalde commissie. Voorts stelde de onderneming dat de verbonden exporteur als de exportafdeling van ŽDB a.s. had moeten worden beschouwd. Omdat beide ondernemingen verbonden waren en één enkele economische entiteit vormden, meende zij dat het in mindering brengen van een fictieve commissie niet gerechtvaardigd was.
- (35) Uit het onderzoek bleek dat de verbonden exporteur niet in de plaats treedt van de exportafdeling van ŽDB a.s. De exportafdeling van ŽDB a.s. wikkelt immers zelf ook export af zonder dat de verbonden exporteur hierbij betrokken is. Een billijke vergelijking op het niveau „af fabriek” vereist dat een bedrag in mindering wordt gebracht op de prijzen die de verbonden exporteur aanreken aan onafhankelijke ondernemers in de Gemeenschap, uitgaande van een fictieve commissie die overeenstemt met de extra commerciële rol van de verbonden exporteur, die kan worden vergeleken met de rol van een handelaar die op commissiebasis werkt. De correctie van 5 % werd daarom gehandhaafd.
- (36) ŽDB a.s. verzocht om een correctie van de berekende normale waarden voor verpakkingskosten, omdat deze kosten deel uitmaakten van de VAA-kosten en de uitvoerprijs was gecorrigeerd voor de kosten van de klossen. De Commissie stelde vast dat de door ŽDB a.s. betoogde verschillen tussen de verpakkingskosten in de uitvoerprijs enerzijds en in de normale waarde op het niveau „af fabriek” anderzijds niet bestonden. De aangegeven bedragen voor vervoer, verzekering en verpakking in het kader van de VAA-kosten omvatten immers op geen enkele wijze verpakkingskosten, aangezien zij gelijk waren aan de bedragen die werden gevraagd als correctie voor uitsluitend vervoer en verzekering in het binnenland. Zelfs in de veronderstelling dat ŽDB a.s. had vergeten de kosten voor vervoer, verzekering en verpakking op te splitsen om de correcties op de normale waarde te vragen, was dit verzoek niet gegrond omdat er een correctie was toegepast ten belope van het aangegeven bedrag voor vervoer en verzekering in het binnenland. Dit verzoek werd derhalve afgewezen.
- (37) De correctie voor vervoerkosten voor één transactie werd herzien aan de hand van de werkelijke kosten, omdat in het voorlopige stadium bij gebrek aan andere informatie van een schatting was uitgegaan.
- (38) De voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 39 en 40, worden derhalve, rekening houdend met bovengenoemde rectificatie, bevestigd.
- d) *Dumpingmarge*
- (39) Overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening werd de gewogen gemiddelde normale waarde van iedere soort van het betrokken product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van iedere overeenkomstige soort.
- (40) Na controle van de berekeningen bedraagt de definitief vastgestelde dumpingmarge, uitgedrukt als een percentage van de cif-invoerprijs grens Gemeenschap, vóór inklaring, voor:
- ŽDB a.s.: 30,7 %.
- (41) Aangezien er op dit punt geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen, wordt de in overweging 43 van de verordening voorlopig recht uiteengezette werkwijze voor de vaststelling van de residuele dumpingmarge bevestigd. Op basis hiervan bedraagt de definitieve residuele dumpingmarge 47,1 %.
- ### 3. Republiek Korea
- a) *Normale waarde*
- (42) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vaststelling van de normale waarde, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 45 tot 49 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- b) *Uitvoerprijs*
- (43) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vaststelling van de uitvoerprijs, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 50 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- c) *Vergelijking*
- (44) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vergelijking van de normale waarde met de uitvoerprijs, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 51 tot 54 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- d) *Dumpingmarge*
- (45) Overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening werd de gewogen gemiddelde normale waarde van iedere soort van het betrokken product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van iedere overeenkomstige soort.
- (46) Na controle van de berekeningen bedragen de definitief vastgestelde dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van de cif-invoerprijs grens Gemeenschap, vóór inklaring, voor:
- Kiswire Ltd.: 0 %.
- Chung Woo Rope Co.: 0 %
- DSR Wire Corp.: 0 %.
- (47) In overweging 57 van de verordening voorlopig recht werd vastgesteld dat de drie medewerkende producenten/exporteurs volgens de invoercijfers van Eurostat goed waren voor de volledige uitvoer van het betrokken product uit Korea naar de Gemeenschap. De indiener van de klacht stelde dat Koreaanse producenten die geen medewerking aan het onderzoek verleenden, tijdens het

OT naar de Gemeenschap hadden uitgevoerd, en betoogde dat er derhalve misschien een residueel recht diende te worden ingesteld. De Commissie heeft daarop kunnen bevestigen dat er inderdaad ten minste één niet-medewerkende producent tijdens het OT naar de Gemeenschap heeft uitgevoerd.

- (48) Ofschoon het niveau van de medewerking hoog was, werd vastgesteld dat één producent bewust niet had meegewerkt. De residuele dumpingmarge werd daarom vastgesteld op het niveau van de hoogste dumpingmarge die voor representatieve transacties van medewerkende producenten/exporteurs was vastgesteld.
- (49) Ten slotte werd voor Korea ook een gewogen gemiddelde dumpingmarge herberekend. Overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening diende hiertoe een raming te worden gemaakt van het aandeel dat niet-medewerkende exporteurs hadden in de uitvoer naar de Gemeenschap. Daarvoor werd gebruik gemaakt van gegevens uit een eerdere procedure met betrekking tot hetzelfde product. De hieruit voortvloeiende dumpingmarge voor Korea, uitgedrukt als een percentage van de cif-invoerprijs grens Gemeenschap, vóór inkling, bedraagt minder dan 2 %. Overeenkomstig artikel 9, lid 3, van de basisverordening, dient het onderzoek ten aanzien van de Republiek Korea derhalve te worden beëindigd.

4. Maleisië

a) Normale waarde

- (50) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vaststelling van de normale waarde, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 59 en 60 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

b) Uitvoerprijs

- (51) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vaststelling van de uitvoerprijs, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 61 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

c) Vergelijking

- (52) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vergelijking van de normale waarde met de uitvoerprijs, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 62 en 63 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

d) Dumpingmarge

- (53) Overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening werd de gewogen gemiddelde normale waarde van iedere soort van het betrokken product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van iedere overeenkomstige soort.

- (54) Na controle van de berekeningen bedraagt de definitief vastgestelde dumpingmarge, uitgedrukt als een percentage van de cif-invoerprijs grens Gemeenschap, vóór inkling, voor:

— Kiswire Sdn. Bhd.: 0 %.

- (55) De indiener van de klacht betoogde dat Maleisische producenten die niet aan het onderzoek hadden meegewerkt, mogelijk tijdens het OT naar de Gemeenschap hadden uitgevoerd. Aangezien deze bewering niet met bewijsmateriaal werd gestaafd, kon de Commissie niet bevestigen of er tijdens het onderzoekstijdvak inderdaad door niet-medewerkende producenten naar de Gemeenschap was uitgevoerd.

- (56) De voorlopige conclusies die zijn uiteengezet in overweging 66 van de verordening voorlopig recht, worden aldus bevestigd. Overeenkomstig artikel 9, lid 3, van de basisverordening dient het onderzoek ten aanzien van Maleisië derhalve te worden beëindigd.

5. Thailand

a) Normale waarde

- (57) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vaststelling van de normale waarde, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 68 en 70 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

b) Uitvoerprijs

- (58) De medewerkende producent/exporteur stelde dat de Commissie gegevens inzake winstmarges die zij van zijn verbonden importeurs had gekregen, had moeten gebruiken bij de samenstelling van de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening. Voorts voerde hij aan dat de verbonden importeurs ook optraden als niet-verbonden importeurs voor invoer van het soortgelijke product uit derde landen en dat de in die transacties behaalde winstmarges moesten worden gebruikt.

- (59) Artikel 2, lid 9, van de basisverordening bepaalt echter dat de winstmarge die wordt gebruikt voor de samenstelling van de uitvoerprijs, redelijk dient te zijn. Er zij opgemerkt dat een van de betrokken verbonden importeurs geen enkele winst maakt en dat de winst van de andere betrokken verbonden importeur slechts 0,8 % van de omzet vertegenwoordigt. Deze winstniveaus konden niet als redelijk worden beschouwd, met name wanneer zij worden vergeleken met de winstmarge die werd behaald door medewerkende niet-verbonden importeurs in een eerdere procedure ten aanzien van hetzelfde product.

- (60) Bovendien is het twijfelachtig of de winstmarge die een verbonden importeur behaalt wanneer hij naar eigen zeggen als een niet-verbonden importeur handelt, als betrouwbaar kan worden beschouwd, aangezien deze naar alle waarschijnlijkheid beïnvloed zal zijn door de verkoop tegen verrekenprijzen tussen verbonden partijen.

- (61) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 71 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

c) *Vergelijking*

- (62) De medewerkende producent stelde dat de door de Commissie toegepaste werkwijze voor de correctie van de normale waarden van individuele soorten, die volgens de producent/exporteur sterk op elkaar geleken, teneinde deze op een niveau te brengen dat vergelijkbaar is met de uitvoerprijs, niet correct is, omdat deze correctie, naast het verschil in fabricagekosten, ook een bedrag voor VAA-kosten en winst omvat dat er niet in opgenomen zou mogen worden.
- (63) Overeenkomstig artikel 2, lid 10, onder a), van de basisverordening komt het bedrag van de correctie voor verschillen in „fysieke kenmerken” overeen met een redelijke raming van de marktwaarde van het verschil. Deze redelijke raming kan derhalve niet worden beperkt tot verschillen in fabricagekosten maar moet ook een redelijk bedrag voor verkoop-, algemene en administratiekosten en voor winst omvatten.
- (64) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 72 en 73 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

d) *Dumpingmarge*

- (65) Overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening werd de gewogen gemiddelde normale waarde van iedere soort van het betrokken product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van iedere overeenkomstige soort.
- (66) Na controle van de berekeningen bedraagt de definitief vastgestelde dumpingmarge, uitgedrukt als een percentage van de cif-invoerprijs grens Gemeenschap, vóór inkling, voor:
— Usha Siam Steel Industries Public Company Limited: 28,9 %.
- (67) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vaststelling van de residuele dumpingmarge, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 76 van de verordening voorlopig recht, bevestigd en op basis hiervan bedraagt de definitieve residuele dumpingmarge 42,8 %.

6. Turkije

a) *Normale waarde en uitvoerprijs*

- (68) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de werkwijze voor de vaststelling van de normale waarde en de uitvoerprijs, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 78 tot 80 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

b) *Vergelijking*

- (69) Er werd nieuw bewijsmateriaal voorgelegd met betrekking tot de door één producent/exporteur gevraagde correctie van de normale waarde voor een belasting van 3 % op de invoer van grondstoffen die met uitstel van betaling waren aangekocht, maar welke belasting niet zou worden geïnd voor grondstoffen voor de vervaardiging van voor de uitvoer bestemde staalkabel. Er werd ten genoegen van de Commissie aangetoond dat de belasting van 3 % werd geheven over de grondstoffen die werden verwerkt in op de binnenlandse markt verkochte

staalkabel, terwijl zij niet werd geïnd voor de grondstoffen die werden verwerkt in naar de Gemeenschap uitgevoerde staalkabel. Dit verzoek werd derhalve aanvaard.

- (70) Eén producent/exporteur herhaalde zijn verzoek om correcties van de normale waarde voor verschillen in handelsstadium met het argument dat alle uitvoer naar de Gemeenschap aan kleinhandelaren werd verkocht, terwijl op de binnenlandse markt zowel aan kleinhandelaren als aan eindgebruikers werd verkocht. Er werden nieuwe toelichtingen gegeven en nieuw bewijsmateriaal voorgelegd ter onderbouwing van het argument dat deze producent/exporteur in deze twee distributiekanaalen een verschillende functie vervulde. De bovengenoemde informatie werd verstrekt toen het onderzoek al uitermate ver gevorderd was, en er was voordien nooit melding van gemaakt, hoewel er vragen waren gesteld in verband met de verschillen in de uitgeoefende functie ten aanzien van binnenlandse eindverbruikers en kleinhandelaren, zowel bij de herziening van het antwoord op de vragenlijst als nadien ter plaatse. Het antwoord op de vragenlijst, het antwoord op het verzoek om bijkomende informatie en ter plaatse ontvangen toelichtingen gaven als enige verklaring voor het prijsverschil dat kleinhandelaren het product moesten verder verkopen en daarom geen prijzen op gebruikersniveau konden aanvaarden. Bovendien ging de Commissie een tweede maal na of er bij voortdurende sprake was van een prijsverschil aan de hand van een vergelijking van de aan eindgebruikers en kleinhandelaren aangerekende prijzen voor dezelfde soort staalkabel in dezelfde maand, gezien de hoge inflatie in Turkije gedurende het OT. Deze vergelijking toonde aan dat de prijzen binnen eenzelfde categorie van binnenlandse afnemers sterk varieerden en leidde niet tot de vaststelling dat de prijzen voor eindgebruikers bij voortdurende hoger waren. Onder deze omstandigheden wordt het verzoek afgewezen en worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 83 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- (71) De voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 81 en 83 tot 88 van de verordening voorlopig recht, worden derhalve, rekening houdend met bovengenoemde rectificatie, bevestigd.

c) *Dumpingmarge*

- (72) Overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening werd de gewogen gemiddelde normale waarde van iedere soort van het betrokken product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van iedere overeenkomstige soort.
- (73) Na controle van de berekeningen bedragen de definitief vastgestelde dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van de cif-invoerprijs grens Gemeenschap, vóór inkling, voor:
— Celik Halat ve Tel Sanayii A.S: 55,2 %
— Has Celik ve Halat San Tic A.S: 17,8 %.
- (74) Aangezien er op dit punt geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen, wordt de werkwijze voor de vaststelling van de residuele dumpingmarge, die is uiteengezet in overweging 91 van de verordening voorlopig recht, bevestigd. Op basis hiervan wordt de definitieve residuele dumpingmarge vastgelegd op hetzelfde niveau als de hoogste marge die werd vastgesteld voor de medewerkende ondernemingen, d.w.z. 55,2 %.

7. Rusland

- a) *Algemeen*
- i) Analyse van de status van marktgericht bedrijf
- (75) Aangezien er op dit punt geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen, wordt de conclusie inzake de niet-medewerking van één Russische producent/exporteur aan het onderzoek bevestigd. Na de publicatie van de verordening voorlopig recht hebben de medewerkende producenten/exporteurs opmerkingen ingediend met betrekking tot de toekenning van de status van marktgericht bedrijf („SMB”), waarin hoofdzakelijk eerder gemaakte opmerkingen werden herhaald, die al waren ingediend na de mededeling van het voorgestelde besluit terzake en beantwoord bij de mededeling van de voorlopige conclusies. Er zij opgemerkt dat, aangezien JSC ChSPZ al opmerkingen had kunnen maken na de mededeling van het voorgestelde besluit over de verzoeken inzake de toekenning van de status van marktgericht bedrijf en deze opmerkingen geen nieuwe feiten of overwegingen hadden opgeleverd die de conclusies van de Commissie ter discussie stelden, de toekenning van de status van marktgericht bedrijf geldt gedurende de volledige looptijd van het onderzoek overeenkomstig artikel 2, lid 7, onder c), van de basisverordening. De bezwaren die na de publicatie van de verordening voorlopig recht werden geuit, zouden hoe dan ook geen verschil hebben gemaakt bij de toekenning van deze status.
- (76) De medewerkende producent/exporteur betwistte de afwijzing van zijn verzoek inzake de toekenning van de status van marktgericht bedrijf op grond van drie hoofdargumenten: i) de niet-naleving van de termijn van drie maanden voor het nemen van het besluit vormde een inbreuk op het juridische kader dat hem was voorgehouden, zijn recht op verdediging en het beginsel van goed bestuur; ii) het verzoek om de vragenlijst inzake dumping in zijn geheel te beantwoorden (inclusief gegevens die relevant waren voor de vaststelling van de normale waarde) creëerde een overbodige werkdruk voor de onderneming; en iii) voor de toekenning van de status van marktgericht bedrijf werd uitgegaan van een verkeerde interpretatie van artikel 2, lid 7, onder c), van de basisverordening en een onjuiste interpretatie of analyse van de feitelijke situatie van de aanvrager. Met name de kosten waarvan werd vastgesteld dat er geen sterke overeenstemming bestond met de marktprijzen, betroffen volgens de producent/exporteur geen kerngegevens; voorts betoogde hij dat hij wel degelijk één duidelijke basisboekhouding had (namelijk de boekhouding die werd gevoerd volgens de Russische regels), dat zijn boekhouding in een onafhankelijke audit overeenkomstig internationale verslagleggingsnormen was gecontroleerd en dat bestaande verschillen tussen de Russische en de internationale verslagleggingsnormen konden worden gecorrigeerd of met elkaar in overeenstemming worden gebracht en niet tot een afwijzing van zijn verzoek om toekenning van de status van marktgericht bedrijf moesten leiden. Voorts stelde hij dat betalingen via schuldcompensatie gedurende het OT een uitzondering hadden gevormd en dat zij hadden plaatsgevonden op basis van werkelijke marktprijzen, betrekking hadden op kleine kostenposten die geen verband hielden met het betrokken product, en niet kon worden aangemerkt als ruil- of compensatiehandel.
- (77) Ofschoon niet wordt betwist dat de Commissie er niet in geslaagd is haar besluit inzake de toekenning van de status van marktgericht bedrijf te nemen binnen drie maanden na de inleiding van het onderzoek, heeft zij haar conclusies aan de onderneming meegedeeld zodra zij daartoe in staat was, overeenkomstig het beginsel van goed bestuur. Het recht op verdediging van de producent/exporteur en zijn verwachting dat hij opmerkingen zou kunnen maken op een voorstel inzake de toekenning van de status van marktgericht bedrijf en daarvoor relevante informatie zou kunnen indienen, zijn echter in generlei wijze in het geding geweest, aangezien hij is verzocht zijn standpunten en tegenargumenten betreffende het voorgestelde besluit uiteen te zetten, binnen een redelijke periode, alsmede zijn opmerkingen te geven met betrekking tot de keuze van het referentieland. Zoals hierboven vermeld, hebben de opmerkingen die werden ontvangen naar aanleiding van de mededeling van het besluit inzake de toekenning van de status van marktgericht bedrijf, geen nieuwe feiten of overwegingen opgeleverd die de conclusies van de Commissie ter discussie stelden.
- (78) Het verzoek om de vragenlijst in zijn geheel te beantwoorden was ingegeven door de wens de Commissie in staat te stellen de normale waarde vast te stellen op basis van de door de onderneming verstrekte gegevens in het geval dat de status van marktgericht bedrijf gerechtvaardigd was. Wat betreft de werkdruk die het beantwoorden van de vragenlijst met zich meebrengt, zij erop gewezen dat sommige gegevens die als antwoord op de vragenlijst moesten worden verstrekt, ook hadden moeten worden gebruikt voor het verzoek om toekenning van de status van marktgericht bedrijf. In ieder geval is voldoende rekening gehouden met de specifieke omstandigheden van de producent/exporteur, die tweemaal een verlenging van een week heeft gekregen op de oorspronkelijke uiterste termijn.
- (79) In tegenstelling tot de door de onderneming verstrekte gegevens bleek bij de controle ter plaatse en de toelichtingen van de onderneming dat de kosten van meerdere belangrijke factoren geen sterke overeenstemming met de marktprijzen vertoonden. Het is belangrijk op te merken dat de onderneming meer dan één financiële rekening had. Zij verstrekte i) financiële staten in US dollar die waren opgesteld overeenkomstig internationale verslagleggingsnormen maar niet waren gecontroleerd, en ii) financiële staten die waren gecontroleerd overeenkomstig Russische normen, die echter verschilden van de IAS-normen. Op herhaalde verzoeken om meer uitleg over de wijze waarop de vastgestelde discrepanties tussen deze uiteenlopende financiële staten met elkaar in overeenstemming konden worden gebracht, werd geen antwoord ontvangen. De onderneming bewees aldus dat zij niet over één enkele financiële rekening beschikte. Voorts werd geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit bleek dat deze financiële staten in een onafhankelijke audit waren gecontroleerd overeenkomstig internationale verslagleggingsnormen. In de financiële staten in US dollar voor het jaar 1998 werd melding gemaakt van talloze „driehoekstransacties”. De onderneming kon geen dergelijke financiële staten voor 1999 overleggen, waaruit zou kunnen worden afgeleid of zij deze praktijk tijdens het OT had gestaakt, en de Commissie stelde vast dat voor een aanzienlijk aantal transacties (grondgebruik in 1999, watervoorziening, m.a.w. algemene uitgaven die betrekking hebben op alle producten) de betalingen ten dele door een andere onderneming dan wel gezamenlijk waren verricht, en praktijk waarvan de onderneming zelf het bestaan toegaf.

- ii) Keuze van het referentieland
- (80) Na de publicatie van de verordening voorlopig recht uitte de indiener van de klacht zijn bedenkingen over de keuze van Korea als referentieland in plaats van Tsjechië, dat in het bericht van aanleiding (samen met Brazilië) als een geschikt vergelijkbaar land was overwogen. De indiener van de klacht stelde dat de keuze van Korea Russische producenten/exporteurs bevoordeelde, zoals bleek uit het verschil tussen de voorlopige dumpingmarges van Rusland en Tsjechië. Ook het feit dat de Tsjechische en Russische producenten eenzelfde assortiment van staakabelproducten voor de binnenlandse markt en voor de uitvoer aanboden, zou de motivering in overweging 99 van de verordening voorlopig recht om Tsjechië niet als referentieland te kiezen, ongeldig maken.
- (81) Alle belanghebbende partijen werden te gepasten tijde in de loop van het onderzoek in kennis gesteld van de redenen op grond waarvan werd overwogen Korea als een geschikt derde land met een markteconomie te kiezen. Alleen van de betrokken producenten/exporteurs werden opmerkingen ontvangen en zij stemden in met deze keuze. Bij ontstentenis van bezwaren werd Korea gekozen als geschikt vergelijkbaar land. Bovendien doet het feit dat het assortiment van de Tsjechische en Russische producenten dezelfde soorten staakabel omvat, in deze absoluut niet terzake, aangezien er slechts een kleine overlapping bestond tussen de soorten staakabel die de Russische producenten/exporteurs naar de Gemeenschap uitvoerden en die welke de Tsjechische medewerkende producent/exporteur op zijn binnenlandse markt verkocht gedurende het OT. Er werden geen andere argumenten aangevoerd die de geschiktheid van Korea als vergelijkbaar land ter discussie stelden.
- (82) Onder deze omstandigheden werd de keuze van Korea als een geschikt vergelijkbaar land gehandhaafd.
- iii) Individuele behandeling
- (83) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de individuele behandeling, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 101 tot 105 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- b) Normale waarde
- (84) De medewerkende producent/exporteur betoogde dat het gebruik van berekende normale waarden zijn dumpingmarge al te sterk opdreef. Hij stelde voor een ruimer gebruik te maken van de prijzen voor de binnenlandse verkoop door een aantal kenmerken die werden gebruikt om de verschillende modellen en soorten staakabel te definiëren, minder strikt te interpreteren en zodoende het aantal soorten dat op de Koreaanse markt werd verkocht en vergelijkbaar was met de soorten die hij naar de Gemeenschap had uitgevoerd, te verhogen.
- (85) Artikel 2, lid 7, onder a), van de basisverordening bepaalt dat bij de invoer uit landen zoals Rusland de normale waarden worden vastgesteld aan de hand van de prijs of de berekende waarde in een derde land met markteconomie, tenzij een producent/exporteur aan de onder c) van bovengenoemd lid vermelde criteria voldoet. Het was derhalve niet mogelijk dit verzoek in te willigen.
- (86) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 106 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- c) Uitvoerprijs
- (87) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de vaststelling van de uitvoerprijs, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 107 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.
- d) Vergelijking
- (88) De medewerkende producent/exporteur betwistte de werkwijze waarbij de correcties van de uitvoerprijzen voor vervoer- en aanverwante kosten (op- en overslag en aanverwante kosten) werden vastgesteld aan de hand van kosten in het referentieland. Hij stelde dat dit aan de hand van zijn eigen kosten diende te gebeuren, aangezien hij een beroep deed op onafhankelijke vervoerders en verzekeraars en zijn kosten daarom de marktprijzen volgden. Een dergelijke werkwijze zou ook in overeenstemming zijn met de werkwijze die de Commissie volgt bij de correcties voor commissielonen, verpakingskosten en kredietverlening. Indien dat onmogelijk zou blijken, verzocht de medewerkende producent/exporteur om de correctie voor vervoerkosten, die hij onredelijk achtte, te controleren.
- (89) Het verzoek om de correctie te baseren op de vervoer- en aanverwante kosten van de Russische producent/exporteur kon niet worden ingewilligd. Deze producent werd immers niet behandeld als marktgericht bedrijf. Bovendien was er geen bewijsmateriaal overgelegd waaruit bleek dat deze kosten op marktwerking gebaseerd waren. De correctie voor vervoerkosten werd gebaseerd op gegevens die werden verzameld en gecontroleerd in het referentieland. Overeenkomstig het verzoek werd de uitkomst hiervan opnieuw gecontroleerd en bevestigd.
- (90) Naar aanleiding van bovengenoemd verzoek en in het licht van de conclusies die zijn uiteengezet in de voorgaande alinea, herzag de Commissie haar werkwijze inzake verpakingskosten en baseerde zij de correctie op gegevens die zij had verkregen bij de producent in het referentieland.
- (91) De correcties op de uitvoerprijzen voor kosten van kredietverlening en commissielonen bleven onveranderd, omdat het niet waarschijnlijk was dat deze werden verstoord door het ontbreken van markteconomische voorwaarden.
- (92) De voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 108 en 109, worden derhalve, rekening houdend met bovengenoemde rectificatie, bevestigd.
- e) Dumpingmarge
- (93) Overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening werd de gewogen gemiddelde normale waarde van iedere soort van het betrokken product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van iedere overeenkomstige soort.
- (94) Na controle van de berekeningen bedraagt de definitief vastgestelde dumpingmarge, uitgedrukt als een percentage van de cif-invoerprijs grens Gemeenschap, vóór inklaring, voor:
— Cherepovetsky Staleprokatny Zavod: 36,1 %.

- (95) Aangezien er op dit punt geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen, wordt de werkwijze voor de vaststelling van de residuele dumpingmarge, die is uiteengezet in overweging 112 van de verordening voorlopig recht, bevestigd. Op basis hiervan bedraagt de definitieve residuele dumpingmarge 50,7 %.

D. BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

- (96) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de bedrijfstak van de Gemeenschap, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 114 tot 120 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

E. SCHADE

1. Inwinning van gegevens over schade

- (97) Enkele belanghebbende partijen waren het niet eens met de werkwijze van de Commissie om bij de volledige bedrijfstak van de Gemeenschap gegevens in te zamelen over het betrokken product met betrekking tot de productie, productiecapaciteit, bezettingsgraad, verkoop, voorraden en werkgelegenheid, en om de analyse van de resterende schade-indicatoren te baseren op een steekproef van ondernemingen van de bedrijfstak van de Gemeenschap. Zij betoogden dat deze werkwijze het de Commissie naar verluidt niet mogelijk maakte aan haar verplichtingen uit hoofde van artikel 3, lid 5, van de basisverordening te voldoen.
- (98) Bij de vaststelling van haar voorlopige conclusies heeft de Commissie overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de basisverordening alle relevante economische factoren en indicatoren die op de situatie van de bedrijfstak van invloed zijn, beoordeeld en de in artikel 17 van de basisverordening beschreven steekproefmethode gebruikt. Het gebruik van de steekproefmethode, die naadloos aansluit bij de vereisten uit hoofde van artikel 3, lid 5, van de basisverordening, bleek noodzakelijk vanwege het aantal klagende/de klacht steunende EG-producenten en de behoefte om het onderzoek te beperken tot een redelijk aantal partijen die redelijkerwijze konden worden onderzocht binnen de beschikbare tijdsspanne (een steekproef van vijf ondernemingen). Er zij opgemerkt dat geen enkele belanghebbende de selectie van de in de steekproef op te nemen partijen noch de representativiteit ervan heeft betwist.
- (99) Gezien het vorenstaande wordt de werkwijze, die is uiteengezet in de overwegingen 123 tot 125 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

2. Zichtbaar verbruik in de Gemeenschap

- (100) Eén belanghebbende partij betwistte de uitspraak in overweging 128 dat de daling van het zichtbare verbruik in 1999 te verklaren was door de verkoop uit de voorraden die de importeurs/handelaars in 1998 hadden opgebouwd. Hij stelde dat de daling van het zichtbare verbruik terug te voeren was op het besluit van de communautaire scheepvaart- en visserijbranche om staalkabel in derde landen te kopen zonder deze in de Gemeenschap in te klaren en op het besluit van een aantal importeurs om hun verkoop van staalkabel aan

offshore-olieplatforms buiten de Gemeenschap op te voeren, teneinde niet de gevolgen van de instelling van de antidumpingmaatregelen te ondervinden.

- (101) Ten eerste is het belangrijk op te merken dat er geen bewijsmateriaal werd voorgelegd om deze bewering te staven.
- (102) Ten tweede wordt eraan herinnerd dat het zichtbare verbruik, d.w.z. de omvang van de verkoop van EG-producenten en de omvang van de invoer uit derde landen in de Gemeenschap, niet noodzakelijk het werkelijke verbruik van de betrokken gebruikers weerspiegelt.
- (103) Ten slotte is het, gezien het lage percentage dat staalkabel in de totale kosten van de gebruikers vertegenwoordigt — zoals in het kader van het eerdere onderzoek is vastgesteld —, onwaarschijnlijk dat de scheepvaart- en visserijbranche hun aankopen van staalkabel zouden laten afhangen van hun route.
- (104) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 126 tot 128 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

3. Cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de betrokken invoer

- (105) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de betrokken invoer, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 129 tot 132 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

4. Invoer uit de betrokken landen

a) Omvang en marktaandeel van de invoer met dumping

- (106) De Thaise producent/exporteur stelde dat zijn uitvoer naar de Gemeenschap gedurende het volledige onderzoekstijdvak te verwaarlozen was.
- (107) De invoer van staalkabel uit Thailand vertegenwoordigde in 1999 1,5 % en in het OT 2 %; hij was derhalve niet te verwaarlozen overeenkomstig artikel 9, lid 3, van de basisverordening. Bovendien was deze invoer in 1999 goed voor 4,6 % van de omvang van de communautaire invoer van het betrokken product uit derde landen en in het OT voor 6,5 %, waarmee hij ook de 3 %-drempel van de WTO-antidumpingcode overschreed.
- (108) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 133 en 134 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

b) Prijzen van de invoer met dumping

i) Prijsontwikkeling

- (109) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de prijsontwikkeling, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in overweging 135 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

ii) Prijsonderbieding

- (110) Eén belanghebbende partij stelde dat de dubbele omrekening die de Commissie verrichtte (van de valuta waarin de factuur is opgesteld, naar de nationale valuta van het land van uitvoer, en dan naar de euro), in strijd was met artikel 2, lid 4.1, van de WTO-antidumpingcode.
- (111) In dit opzicht zij opgemerkt dat artikel 2, lid 4.1, van de WTO-antidumpingcode uitsluitend betrekking heeft op de vaststelling van dumping en niet op de berekening van de prijsonderbieding. Om ieder risico op onnauwkeurigheden als gevolg van twee omrekeningen uit te schakelen, werden de berekeningen van alle producenten/exporteurs evenwel — overeenkomstig het verzoek — herzien. De cif-waarden werden in de valuta waarin zij door de producenten/exporteurs waren verstrekt, rechtstreeks omgerekend in euro met behulp van de toepasselijke wisselkoersen.
- (112) Eén Turkse producent/exporteur stelde dat voor de correctie voor het handelsstadium een ongeschikte importeur was gekozen, omdat deze noch een afnemer van de producent/exporteur was, noch een importeur van staalkabel uit Turkije. Voorts betoogde hij dat de correctie niet hoog genoeg was. Ter staving hiervan overlegde de producent/exporteur een steekproef van zijn verkoopfacturen voor bepaalde soorten staalkabel aan een niet-verbonden importeur in de Gemeenschap en diens verkoopfacturen aan afnemers in de Gemeenschap. In een latere fase werden ook de financiële overzichten van de niet-verbonden importeur ter staving van dit betoog overgelegd. De aldus verkregen marge, die het algemene verschil tussen de aankopen en de wederverkopen weerspiegelde, was hoger dan die welke door de Commissie was gebruikt in het voorlopige onderzoek.
- (113) Ten eerste zij opgemerkt dat bij gebrek aan onderbouwde gegevens van de enige medewerkende niet-verbonden importeur hieromtrent de prijzen van de producenten/exporteurs werden gecorrigeerd voor verschillen in het handelsstadium op basis van de beschikbare informatie, d.w.z. de informatie die werd verstrekt door een vereniging van importeurs in de Gemeenschap en die werd gestaafd door bewijsmateriaal dat een van de leden had voorgelegd. In dit verband dient te worden opgemerkt dat de Commissie bij de start van het onderzoek contact heeft opgenomen met de niet-verbonden importeur die door de Turkse producent/exporteur was voorgesteld, maar dat deze de vragenlijst niet heeft beantwoord noch enige andere informatie heeft verstrekt. De correctie werd megedeeld aan de vereniging van importeurs, die hiertegen geen bezwaar maakte. Bovendien werd bij de correctie rekening gehouden met alle relevante kosten van niet-verbonden importeurs tussen het ogenblik van de invoer en de verkoop „af fabriek”, waardoor deze niet de totale marge tussen aankoop en wederverkoop weerspiegelde, zoals de Turkse producent/exporteur stelde. Gezien het vorenstaande wordt de in het kader van het voorlopige onderzoek vastgestelde correctie geacht de verschillen in het handelsstadium op adequate wijze te weerspiegelen. Het verzoek werd derhalve afgewezen.
- (114) Enkele belanghebbende partijen betoogden dat de treksterkte, in tegenstelling tot wat de Commissie in overweging 137 van de verordening voorlopig recht stelde, wel een grote rol speelt bij de prijsvorming en verzochten om met dit criterium rekening te houden teneinde te vermijden dat de prijsonderbiedingsmarges worden opgedreven.
- (115) Ofschoon bij de analyse van de treksterkte soort per soort op het niveau van de individuele onderneming geen waarneembaar effect op de prijzen werd vastgesteld, bleek uit een vergelijking van de prijzen van de producenten/exporteurs met die van de bedrijfstak van de Gemeenschap dat de treksterkte inderdaad een factor was die de prijs beïnvloedde. De prijsonderbieding werd daarom herberekend waarbij rekening werd gehouden met de treksterkte als een criterium voor de indeling van het product in categorieën.
- (116) Op basis van de werkwijze die is uiteengezet in de overwegingen 136 tot 139 van de verordening voorlopig recht en rekening houdend met de bovengenoemde wijzigingen en de correctie van tikfouten bedraagt het verschil tussen de prijzen, uitgedrukt als een percentage van de gewogen gemiddelde prijs („af fabriek”) van de bedrijfstak van de Gemeenschap, m.a.w. de prijsonderbiedingsmarge:

Land	Onderneming	Onderbiedingsmarge (%)
Tsjechië	ŽDB a.s.	24,1
Rusland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	41,8
Thailand	Usha Siam Steel Industries Plc.	14,2
Turkije	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş.	16,4
	Has Celik ve Halat San Tic A.S.:	27,0

5. Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap

a) Investerings en vermogen om kapitaal aan te trekken

- (117) Enkele belanghebbende partijen stelden dat het effect van investeringen niet alleen mocht worden beoordeeld aan de hand van de afschrijvingen en de rente die wordt betaald voor de financiering van investeringen, maar ook een analyse van de kredietwaardigheid, de goodwill en de kosten en baten van het gebruik van financiële middelen moest omvatten.

- (118) Er zij opgemerkt dat de analyse van kredietwaardigheid is gebeurd in overweging 153 van de verordening voorlopig recht.
- (119) Goodwill kan worden gedefinieerd als het extra bedrag dat moet worden betaald, bovenop de (going concern-) waarde van de netto-activa van de onderneming, voor de verwerving van de gehele onderneming of een deel ervan (betaalde goodwill wordt onder de post activa geboekt). Goodwill wordt derhalve uitsluitend geanalyseerd als de afschrijving ervan de winstgevendheid heeft beïnvloed, wat niet het geval is.
- (120) Een kosten-batenanalyse van de investeringen van de bedrijfstak van de Gemeenschap ten slotte die verder gaat dan de analyse die werd gemaakt van het effect van de investeringen op de winstgevendheid, valt buiten het bestek van deze procedure.
- (121) Dezelfde belanghebbende partijen stelden dat de Commissie in de loop van het onderzoek in het kader van de eerdere antidumpingprocedure had vastgesteld dat de investeringen van de bedrijfstak van de Gemeenschap tussen 1994 en 1998 sterk waren toegenomen en dat het effect hiervan, wat betreft afschrijvingen en betaalde rente in de onderzochte periode, ook moest worden geanalyseerd.
- (122) Ofschoon de afschrijvingen in de onderzochte periode met 9 % stegen, daalden de afschrijvingen van fabrieksuitrusting en machines met 3 %, wat aantoonde dat de investeringen niet buitensporig hoog zijn geweest, maar dienden om oude en al volledig afgeschreven machines te vervangen. De cijfers die betrekking hebben op de afschrijvingen, weerspiegelen tevens de afschrijvingskosten voor investeringen die werden gedaan vóór de onderzochte periode. Zoals in overweging 152 van de verordening voorlopig recht is vermeld, zijn de gevolgen van de toename van de afschrijvingen voor de winstgevendheid gering.
- (123) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 151 tot 153 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

b) *Andere factoren*

- (124) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op andere relevante factoren inzake schade, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 141 tot 150 en 154 tot 157 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

c) *Conclusie inzake schade*

- (125) Op basis van het vorenstaande wordt bevestigd dat de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap zich in het onderzoekstijdvak, na de instelling van de antidumpingmaatregelen in 1999, stabiliseerde, ofschoon haar positie zwak bleef: de productie bleef grotendeels gelijk, de bezettingsgraad stagneerde en de voorraden bleven grotendeels op hetzelfde niveau. Hoewel de verkoop enigszins steeg van 66 331 ton in 1999 tot 67 671 ton in het onderzoekstijdvak, kon de bedrijfstak van de Gemeenschap zijn marktaandeel niet vergroten, ondanks het feit dat hij niet langer te lijden had van oneerlijke concurrentie uit de landen ten aanzien waarvan antidumpingmaatregelen waren genomen. Ook de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap bleven nagenoeg op hetzelfde niveau, ondanks de instelling van antidumpingmaatregelen in 1999.
- (126) De winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap bleef, ondanks een lichte verbetering van een verlies van 1,4 % tot break-even in de onderzochte periode, nog altijd op een dergelijk laag niveau dat de levensvatbaarheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de lange termijn niet kan worden gegarandeerd.
- (127) De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft nauwelijks baat gehad bij de instelling van de antidumpingmaatregelen in 1999, omdat de omvang van de invoer uit de bij deze procedure betrokken landen is gestegen en deze invoer tegen prijzen plaatsvond die aanzienlijk onder die van de bedrijfstak van de Gemeenschap lagen.
- (128) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 158 tot 161 van de verordening voorlopig recht, namelijk dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3 van de basisverordening, bevestigd.

F. OORZAKELIJK VERBAND

- (129) Na de mededeling van de voorlopige conclusies stelden enkele belanghebbende partijen dat er geen oorzakelijk verband bestond tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade, en dat de schade, in voorkomend geval, moest worden toegeschreven aan een combinatie van de volgende factoren: een daling van het zichtbare verbruik, zelfveroorzaakte schade als gevolg van verkeerde beslissingen van de bedrijfstak van de Gemeenschap ten aanzien van zijn investeringen en bezettingsgraad, en invoer uit andere derde landen, waaronder Korea en Maleisië waarvoor geen dumping werd vastgesteld.
- (130) Aangezien er geen nieuwe gegevens werden voorgelegd die betrekking hadden op de situatie van de andere producenten van de Gemeenschap en op de ontwikkeling van de grondstofprijzen, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 172, 173 en 180 tot 182 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

1. Ontwikkeling van het zichtbare verbruik

- (131) Enkele belanghebbende partijen stelden dat de krimpende verkoop en productie van de bedrijfstak van de Gemeenschap de ontwikkeling van het zichtbare verbruik volgden, wat aantoonde dat dit verbruik en niet de invoer met dumping uit de betrokken landen de oorzaak was van schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap leed.
- (132) Ten aanzien van de ontwikkeling van het zichtbare verbruik is het dienstig te herinneren aan de conclusies in de overwegingen 126 tot 128 en 169 tot 171 van de verordening voorlopig recht.
- (133) Hoewel het zichtbare verbruik in 1998 sterk toenam (+ 9 %), kwam dit nauwelijks ten goede van de bedrijfstak van de Gemeenschap (stijging van de verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Gemeenschap met 2 %), terwijl de betrokken landen hun uitvoer naar de Gemeenschap in hetzelfde jaar, toen er geen antidumpingmaatregelen van kracht waren, met 42 % zagen stijgen. De sterke inkrimping van het zichtbare verbruik in 1999 (- 14 %), die samenviel met de instelling van de antidumpingmaatregelen, ging voorbij aan de betrokken landen, die een verdere stijging van hun uitvoer naar de Gemeenschap met 89 % lieten optekenen. Dit toont duidelijk aan dat de schade van de bedrijfstak van de Gemeenschap niet te wijten is aan een daling van het verbruik, maar aan andere factoren zoals de onverminderd sterke toename van invoer met dumping uit de betrokken landen.
- (134) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 169 tot 171 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

2. Zelfveroorzaakte schade als gevolg van verkeerde investeringsbeslissingen

- (135) Enkele belanghebbende partijen stelden dat de lage winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap in het OT (0 %) te wijten was aan de verkeerde beslissingen van de bedrijfstak van de Gemeenschap om de investeringen op te drijven.
- (136) Zoals in overweging 122 hierboven al is uiteengezet, daalden de afschrijvingen van fabrieksuitrusting en machines met 3 % in de onderzochte periode, wat aantoonde dat de investeringen niet buitensporig hoog waren, maar dienden om oude en al volledig afgeschreven machines te vervangen. Uiteraard heeft deze investering de capaciteit verhoogd, maar zij was nodig om het concurrentievermogen van de bedrijfstak van de Gemeenschap te handhaven. De lage winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap is hoofdzakelijk het gevolg van een lagere verkoop en het feit dat de bedrijfstak zijn prijzen moest aanpassen aan die van de goedkope invoer met dumping uit de betrokken landen.
- (137) Dezelfde belanghebbende partijen betoogden voorts dat bepaalde producenten van de Gemeenschap door de concurrentie werden weggedrukt omdat zij verzuimden in nieuwe productietechnieken te investeren, het onderzoek naar en de ontwikkeling van hun productenassortiment te innoveren en hun activiteiten in het algemeen te rationaliseren.
- (138) Er werd vastgesteld dat de bedrijfstak van de Gemeenschap wel in nieuwe productietechnieken investeerde, in staat was te innoveren en haar activiteiten rationaliseerde. Wat dit laatste punt betreft, is het nuttig te verwijzen naar de herstructureringen van het productieproces en de verkoopactiviteiten die vele producenten van de Gemeenschap hebben doorgevoerd.
- (139) Er wordt derhalve geconcludeerd dat de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap in het OT niet kan worden toegeschreven aan verkeerde investeringsbeslissingen van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

3. Invoer uit andere derde landen

(140) Wat andere derde landen betreft, hebben enkele belanghebbende partijen verzocht ervoor te waken dat de gevolgen van de invoer uit andere derde landen werd toegeschreven aan de invoer uit de betrokken landen. De Russische producenten/exporteurs stelden dat de invoer uit Roemenië niet alleen onder de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap lag, maar ook onder hun prijzen.

a) Korea en Maleisië

(141) Voor de invoer uit Korea en Maleisië werd een aanzienlijke stijging in de onderzochte periode (+ 288 %) opgetekend, alsook een toename van het marktaandeel van 2,4 % in 1997 tot 10 % in het OT. Ook werd vastgesteld dat hun prijzen, met uitzondering van die van één Koreaanse producent/exporteur, lager lagen dan de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap in het OT.

(142) Ofschoon de toename van de invoer uit de betrokken landen in de onderzochte periode minder sterk was (+ 215 %), was hun marktaandeel in het OT (10,8 %) nog steeds hoger dan dat van Korea en Maleisië. Bovendien was de algemene prijsopbodmarge die in het OT voor Korea en Maleisië werd vastgesteld, fors lager dan de voor de betrokken landen vastgestelde marge.

(143) Zodoende zou de bedrijfstak van de Gemeenschap naar alle waarschijnlijk in staat zijn geweest zijn verkoop te verhogen indien er geen invoer met dumping uit de betrokken landen had plaatsgevonden, ondanks de concurrentie van de invoer uit Korea en Maleisië. De gevolgen van de invoer uit deze beide landen waren derhalve niet van dien aard dat zij het oorzakelijke verband tussen de invoer met dumping en de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap tenietdeden.

b) Andere derde landen met uitzondering van Korea en Maleisië

(144) De omvang van de verkoop van andere derde landen dan die welke bij dit onderzoek betrokken zijn, nam in de onderzochte periode af met 63 %, hoofdzakelijk als gevolg van de daling van de invoer uit de landen ten aanzien waarvan de antidumpingmaatregelen golden. In deze context liep het marktaandeel van andere derde landen (met uitzondering van de betrokken landen, Korea en Maleisië) terug van 24,6 % in 1997 tot 9,7 % in het OT. Van de landen waarvan belanghebbende partijen aanvoerden dat zij de bedrijfstak van de Gemeenschap schade hadden veroorzaakt, hadden in het OT alleen Polen en Roemenië een marktaandeel van ten minste 1 %.

(145) Het marktaandeel van Polen daalde in de onderzochte periode van 3,3 % tot 2,9 %, terwijl de Poolse verkoopprijzen per kilogram met 23 % stegen. In deze context kan niet worden betoogd dat Polen heeft bijgedragen aan de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

(146) Het marktaandeel van Roemenië is in de onderzochte periode gelijk gebleven (0,9 % in 1997, 1,1 % in 1998, 0,9 % in 1999 en 1 % in het OT), terwijl de invoer uit dit land met 8 % groeide van 1 398 ton in 1997 tot 1 510 ton in het OT. In de onderzochte periode lagen de prijzen per kilogram voor Roemeense staalkabel, met uitzondering van 1998, stevast boven die van de Russische producenten/exporteurs en stevast onder die van de bedrijfstak van de Gemeenschap. Rekening houdende met Roemenië's onveranderde marktaandeel (dat in 1997 en 1999 te verwaarlozen was) kan worden verondersteld dat de gevolgen van de Roemeense invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap niet van dien aard waren dat zij het oorzakelijke verband tussen de betrokken invoer en de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap tenietdeden.

(147) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 174 tot 179 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

4. Conclusie

- (148) Er wordt bevestigd dat, ondanks de eventuele negatieve gevolgen van andere factoren, in casu de invoer uit Korea, Maleisië en Roemenië, voor de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap in het OT, deze gevolgen niet van dien aard waren dat zij het oorzakelijke verband tussen de invoer met dumping en de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap tenietdeden. Derhalve werd geconcludeerd dat de invoer uit de betrokken landen, afzonderlijk beschouwd, aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, zoals is uiteengezet in de overwegingen 164 tot 168 van de verordening voorlopig recht.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

1. Verzameling van gegevens en belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (149) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op de verzameling van gegevens en het belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 186 tot 196 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

2. Belang van de toeleveranciers

- (150) Eén belanghebbende partij stelde dat de instelling van maatregelen negatieve gevolgen zou hebben voor de grondstofleveranciers, omdat de Commissie geen rekening hield met de nadelige effecten van de geldende antidumpingmaatregelen op de leveranciers van garens die uitvoerden naar producenten in derde landen waarop maatregelen van toepassing waren.
- (151) De enige medewerkende grondstofleverancier (een producent van garens) gaf te kennen dat de instelling van maatregelen hem ten goede zou komen. Deze onderneming voerde ook uit naar derde landen, inclusief landen die bij het eerdere en het huidige onderzoek betrokken waren. Bovendien werden de conclusies met betrekking tot het belang van de toeleveranciers in de verordening voorlopig recht door geen enkele grondstofleverancier betwist.
- (152) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 197 tot 201 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

3. Belang van de importeurs/handelaars

- (153) Eén vereniging van importeurs stelde dat het voor de levensvatbaarheid van de importeurs, voor de meesten van wie de handel in staalkabel de hoofdactiviteit was, van essentieel belang was dat zij voldoende hoeveelheden konden blijven verkopen. Zij betoogde ook dat de EG-producenten hun eigen geïntegreerde distributiekanaalen hadden en weigerden via onafhankelijke handelaars te verkopen. De importeurs zouden daardoor in een steeds moeilijker situatie terechtkomen, rekening houdend met het aantal landen waarop antidumpingmaatregelen van toepassing zijn.
- (154) In de eerste plaats hebben de belanghebbende partijen geen nieuwe elementen terzake aangebracht die de bevindingen uit het voorlopige onderzoek zouden kunnen wijzigen.
- (155) Voorts werd vastgesteld dat er voor de levering van grondstoffen alternatieve bronnen konden worden aangeboord waarop geen maatregelen van toepassing waren, waaronder de bedrijfstak van de Gemeenschap. Ofschoon het waar is dat vele EG-producenten over eigen geïntegreerde distributiekanaalen beschikken, blijkt uit de door de bedrijfstak van de Gemeenschap verstrekte informatie dat zij ook verkopen aan niet-verbonden importeurs/handelaars in de Gemeenschap. Dit argument moet derhalve worden verworpen.
- (156) Een andere belanghebbende partij stelde dat de maatregelen de concurrentie van de invoer zou vernietigen ten voordele van staalkabel uit Korea en Maleisië, die de markt van de Gemeenschap zou overspoelen. Dit zou opnieuw tot schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap leiden, het aanbod beperken en discriminatie inhouden ten opzichte van de afnemers van staalkabel uit de betrokken landen.

- (157) Hoewel het waarschijnlijk is dat de Koreaanse en Maleisische producenten/exporteurs hun marktaandeel zullen vergroten, is het onwaarschijnlijk dat zij de markt van de Gemeenschap zullen overspoelen, gezien hun huidige hoge bezettingsgraad en het feit dat het niveau van prijsonderbieding dat voor beide landen werd vastgesteld, lager is (of zelfs niet bestaat in het geval van een Koreaanse producent/exporteur) dan de niveaus die werden vastgesteld voor de betrokken landen. Wat discriminatie betreft, is het belangrijk op te merken dat er in dit opzicht geen sprake is van discriminatie, omdat uit de conclusies bleek dat er geen invoer met dumping plaatsvond uit Korea en Maleisië, in tegenstelling tot de andere betrokken landen. Dit argument moet derhalve worden verworpen.
- (158) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 202 tot 207 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

4. Belang van de gebruikers

- (159) Aangezien er geen nieuwe gegevens ter beschikking zijn gekomen die betrekking hebben op het belang van de gebruikers, worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 208 tot 211 van de verordening voorlopig recht, bevestigd.

5. Conclusie inzake het belang van de Gemeenschap

- (160) Gezien het vorenstaande worden de voorlopige conclusies, die zijn uiteengezet in de overwegingen 212 tot 215 van de verordening voorlopig recht, bevestigd, d.w.z. dat er op grond van het belang van de Gemeenschap geen dwingende redenen bestaan om geen antidumpingmaatregelen in te stellen.

H. DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN

1. Niveau waarop de schade wordt tenietgedaan

- (161) Overeenkomstig de werkwijze die is uiteengezet in de overwegingen 216 tot 219 van de verordening voorlopig recht, en rekening houdende met de wijzigingen in de overwegingen 111 en 115 hierboven en de correctie van tikfouten, werden de gewogen gemiddelde uitvoerprijzen voor staalkabel vergeleken met de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de markt van de Gemeenschap — met een correctie van 5 % voor de winstmarge. Het verschil werd dan uitgedrukt als een percentage van de cif-uitvoerprijzen van de producenten/exporteurs grens Gemeenschap.

2. Definitieve antidumpingmaatregelen

- (162) In het licht van het vorenstaande wordt geoordeeld dat een definitief antidumpingrecht dient te worden ingesteld dat overeenstemt met de vastgestelde dumpingmarges, behalve voor twee ondernemingen — één in Thailand en één in Turkije — waarvoor een recht moet worden ingesteld dat overeenstemt met de schademarge die lager is, overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening.

Land	Onderneming	Definitief recht (%)
Tsjechië	ŽDB a.s.	30,7
	Alle andere ondernemingen	47,1
Rusland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	36,1
	Alle andere ondernemingen	50,7
Thailand	Usha Siam Steel Industries Plc.	24,8
	Alle andere ondernemingen	42,8
Turkije	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş.	31,0
	Has Celik ve Halat San Tic A.S.:	17,8
	Alle andere ondernemingen	31,0

3. Beëindiging van de procedure ten aanzien van Korea en Maleisië zonder instelling van maatregelen

- (163) Gezien de uitkomst van het onderzoek voor Korea en Maleisië en ermee rekening houdende dat er voor deze twee landen een dumpingmarge werd vastgesteld die lager ligt dan de in artikel 9, lid 3, van de basisverordening vastgestelde drempel van 2 %, dient de procedure te worden beëindigd zonder dat er antidumpingmaatregelen worden ingesteld ten aanzien van de invoer van het betrokken product uit Korea en Maleisië. De procedure voor invoer van goederen van oorsprong uit Korea en Maleisië is vastgesteld bij Besluit 2001/602/EG van 26 juli 2001 van de Commissie tot aanvaarding van verbintenissen die zijn aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure ten aanzien van de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, de Republiek Korea, Maleisië, Rusland, Thailand en Turkije en tot beëindiging van de procedure ten aanzien van de invoer uit de Republiek Korea en Maleisië⁽¹⁾.

4. Verbintenissen

- (164) De door de producenten/exporteurs uit Tsjechië en Turkije aangeboden verbintenissen werden in het voorlopige onderzoek aanvaard. De daarin vastgelegde minimumprijzen zijn vervolgens aangepast om rekening te houden met de definitieve conclusies van het onderzoek.
- (165) Na de mededeling van de voorlopige conclusies hebben producenten/exporteurs uit Rusland en Thailand prijsverbintenissen aangeboden overeenkomstig artikel 8, lid 1, van de basisverordening. Zij hebben er aldus mee ingestemd om het betrokken product te verkopen tegen een prijs die overeenstemt met of hoger ligt dan het niveau waarop de schadelijke effecten van dumping worden tenietgedaan. De ondernemingen zullen de Commissie ook op gezette tijden gedetailleerde informatie verstrekken over hun uitvoer naar de Gemeenschap, waardoor de Commissie effectief kan toezien op de naleving van de verbintenissen. Bovendien zijn de aard van het product alsmede de structuur en de verkooppatronen van de ondernemingen van dien aard dat het risico dat zij de aangegane verbintenis ontwijken, beperkt is.
- (166) Gelet op het bovenstaande worden de aangeboden verbintenissen aanvaardbaar geacht en de betrokken ondernemingen zijn in kennis gesteld van de voornaamste feiten, overwegingen en verplichtingen waarop de aanvaarding is gebaseerd.
- (167) Om de Commissie voorts in staat te stellen na te gaan of de ondernemingen hun verbintenissen naleven, dient, wanneer de aangifte voor het vrije verkeer bij de douane wordt ingediend, vrijstelling van het antidumpingrecht afhankelijk te worden gesteld van de overlegging van een handelsfactuur die ten minste de in de bijlage genoemde gegevens omvat. Aan de hand van deze gegevens kunnen de douaneautoriteiten tevens nagaan of de zendingen met de handelsdocumenten overeenstemmen. Wanneer een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, of wanneer deze niet met de aangeboden goederen overeenstemt, is het antidumpingrecht van toepassing.
- (168) Indien een verbintenis niet wordt nageleefd of wordt ingetrokken of indien het vermoeden rijst dat de verbintenis niet wordt nageleefd, kan een antidumpingrecht worden ingesteld ingevolge artikel 8, leden 9 en 10, van de basisverordening.
- (169) Voorts werd het onderzoek naar dumping, schade en belang van de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 8, lid 6, van de basisverordening, ten aanzien van de betrokken landen voltooid, ondanks het feit dat tijdens het onderzoek verbintenissen zijn aanvaard. De door twee producenten/exporteurs uit Thailand en Rusland aangeboden verbintenissen zijn bij Besluit 2001/602/EG door de Commissie aanvaard,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van ijzeren of stalen kabels, gesloten kabels daaronder begrepen, met uitzondering van roestvrijstalen kabels, met een grootste afmeting der dwarsdoorsnede van meer dan 3 mm, al dan niet voorzien van hulpstukken (fittings), ingedeeld onder de GN-codes 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 en 7312 10 99, van oorsprong uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 47 van dit Publicatieblad.

2. Het definitieve antidumpingrecht dat wordt toegepast op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, voor de producten uit de hieronder vermelde landen, bedraagt:

Land	Recht (%)	Aanvullende Taric-code
Tsjechië	47,1	A999
Rusland	50,7	A999
Thailand	42,8	A999
Turkije	31,0	A999

3. De bovengenoemde rechten zijn niet van toepassing op de door onderstaande ondernemingen vervaardigde producten, waarover de volgende antidumpingrechten worden geheven:

Land	Onderneming	Recht (%)	Aanvullende Taric-code
Tsjechië	ŽDB a.s. Bezručova 300, 735 93 Bohumín, Czech Republic	30,7	A216
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Russia, 162600, Cherepovets, Region Vologada, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	36,1	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd. 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	24,8	A218
Turkije	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş. Fahrettin Kerim Gokal Cad. No 14 Denizciler İş Merkezi A. Blok Kat. 1	31,0	A219
	Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. Hacılar Yolu 8. Km Kayseri Turkiye	17,8	A220

4. Tenzij anders aangegeven, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

1. De onder een van de volgende aanvullende Taric-codes ingevoerde producten die vervaardigd worden en rechtstreeks uitgevoerd (dat wil zeggen gefactureerd en verzonden) worden door een hieronder vermeld bedrijf naar een bedrijf dat als importeur in de Gemeenschap optreedt, zijn vrijgesteld van de bij artikel 1 ingestelde antidumpingrechten op voorwaarde dat zij overeenkomstig het bepaalde in lid 2 worden ingevoerd.

Land	Onderneming	Aanvullende Taric-code
Tsjechië	ŽDB a.s. Bezručova 300, 735 93 Bohumín, Czech Republic	A216
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Russia, 162600, Cherepovets, Region Vologada, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	A217

Land	Onderneming	Aanvullende Taric-code
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd. 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	A218
Turkije	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş. Fahrettin Kerim Gokal Cad. No 14 Denizciler İş Merkezi A. Blok Kat. 1	A219
	Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. Hacilar Yolu 8. Km Kayseri Turkiye	A220

2. De onder lid 1 vermelde ingevoerde producten zijn vrijgesteld van het recht op voorwaarde dat:
- een handelsfactuur die ten minste de in de bijlage genoemde gegevens omvat, aan de douaneautoriteiten van de lidstaten wordt overgelegd bij de indiening van de aangifte voor het vrije verkeer, en dat
 - de goederen die bij de douane worden aangegeven en aangeboden, nauwkeurig overeenstemmen met de omschrijving op de handelsfactuur.

Artikel 3

1. De bedragen die als zekerheid zijn gesteld voor het voorlopige antidumpingrecht, dat bij Verordening (EG) nr. 230/2001 van de Commissie van 2 februari 2001 is ingesteld op de invoer van het in artikel 1, lid 1, omschreven product uit Tsjechië, Thailand en Turkije, worden geïnd ten belope van het ingestelde definitieve recht. Bedragen die als zekerheid zijn gesteld en het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

2. De bedragen die als zekerheid zijn gesteld voor het voorlopige antidumpingrecht, dat bij Verordening (EG) nr. 230/2001 van de Commissie van 2 februari 2001 is ingesteld op de invoer van het in artikel 1, lid 1, omschreven product uit Rusland, worden geïnd ten belope van het voorlopig ingestelde recht.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 augustus 2001.

Voor de Raad
De voorzitter
L. MICHEL

BIJLAGE

Te vermelden gegevens op de handelsfacturen bij de uitgevoerde producten die onder een verbintenis vallen:

1. De aanduiding „HANDELSFACTUUR — GOEDEREN DIE ONDER EEN VERBINTENIS VALLEN”.
 2. De naam van de in artikel 2, lid 1, genoemde onderneming die de handelsfactuur opstelt.
 3. Het nummer van de handelsfactuur.
 4. De datum waarop de handelsfactuur is opgesteld.
 5. De aanvullende Taric-code die moet worden gebruikt bij de inklaring van de gefactureerde goederen aan de grens van de Gemeenschap.
 6. Een nauwkeurige omschrijving van de goederen, met inbegrip van:
 - de productcode (Product Code Number of PCN) (zoals vastgesteld in de door de betrokken producent/exporteur aangeboden verbintenis),
 - het aantal strengen; het aantal draden per streng; de strengenconstructies (bv. standaard, Seale, Warrington enz.); de kenmerken van de kabel (draaiarm, gecompacteerd enz.),
 - de productcode van de onderneming (Company Product Code of CPC) (indien van toepassing),
 - GN-code,
 - de hoeveelheid (in kg en in lengte).
 7. De verkoopvoorwaarden, met inbegrip van:
 - de prijs per kg,
 - de betalingsvoorwaarden,
 - de leveringsvoorwaarden,
 - de totale kortingen en rabatten.
 8. De naam van de onderneming die optreedt als importeur en aan wie de onderneming haar factuur rechtstreeks richt.
 9. De naam van de werknemer van de onderneming die de handelsfactuur heeft opgesteld alsmede de hiernavolgende ondertekende verklaring:

„Ondergetekende bevestigt dat de verkoop voor rechtstreekse uitvoer naar de Europese Gemeenschap van de goederen waarop deze factuur betrekking heeft, plaatsvindt in het kader en op de voorwaarden van de verbintenis die door [naam van de onderneming] werd aangeboden en door de Europese Commissie bij Besluit 2001/602/EG werd aanvaard. Hij verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.”.
-

VERORDENING (EG) Nr. 1602/2001 VAN DE COMMISSIE
van 3 augustus 2001
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 augustus 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 augustus 2001.

Voor de Commissie

Frederik BOLKESTEIN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 3 augustus 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde	
0707 00 05	052	57,0	
	999	57,0	
0709 90 70	052	78,8	
	999	78,8	
0805 30 10	388	78,3	
	524	95,2	
	528	74,6	
	999	82,7	
0806 10 10	052	91,2	
	220	87,3	
	400	192,4	
	508	134,5	
	600	105,2	
	624	78,1	
	999	114,8	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	90,5
		400	75,4
		508	85,9
512		91,2	
524		64,0	
528		76,2	
720		118,2	
800		199,4	
804		94,1	
999		99,4	
0808 20 50	052	114,8	
	388	72,6	
	512	65,6	
	528	68,5	
	804	122,9	
	999	88,9	
0809 20 95	052	358,2	
	400	240,4	
	404	244,0	
	999	280,9	
0809 30 10, 0809 30 90	052	125,3	
	999	125,3	
0809 40 05	052	76,8	
	064	63,0	
	066	65,1	
	094	63,7	
	624	261,2	
	999	106,0	

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1603/2001 VAN DE COMMISSIE**van 3 augustus 2001****houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1121/2001 tot vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die moeten worden toegepast op de referentiehoeveelheid van elke traditionele marktdeelnemer in het kader van de tariefcontingenten voor de invoer van bananen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 216/2001 ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 896/2001 van de Commissie van 7 mei 2001 houdende toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad ten aanzien van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap ⁽³⁾, en met name op artikel 5, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 896/2001 is bepaald dat de Commissie zo nodig een op de referentiehoeveelheid van elke marktdeelnemer toe te passen aanpassingscoëfficiënt vaststelt op basis van de beschikbare hoeveelheden van de tariefcontingenten A/B en C en aan de hand van de mededelingen van de lidstaten over het totaal van de referentiehoeveelheden die overeenkomstig artikel 4, leden 1 en 2, van de genoemde verordening zijn vastgesteld voor de traditionele marktdeelnemers A/B, respectievelijk C.
- (2) Aan de hand van de gegevens die de lidstaten overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 896/2001 over de totale referentiehoeveelheden van de traditionele marktdeelnemers A/B en de traditionele marktdeelnemers C hebben meegedeeld, heeft de Commissie bij Verordening (EG) nr. 1121/2001 ⁽⁴⁾ voor elk van beide categorieën traditionele marktdeelnemers een op de referentiehoeveelheid van elke marktdeelnemer toe te passen aanpassingscoëfficiënt vastgesteld.

- (3) Na latere mededelingen van verschillende lidstaten is gebleken dat het totaal van de referentiehoeveelheden voor de traditionele marktdeelnemers voor het tariefcontingent C 717 416 ton bedraagt. Als gevolg hiervan moet de aanpassingscoëfficiënt die op de referentiehoeveelheid van elke traditionele marktdeelnemer C moet worden toegepast, worden gewijzigd. Bijgevolg moet artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1121/2001 worden gewijzigd.
- (4) Er zij aan herinnerd dat voor het tweede halfjaar van 2001 artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 896/2001 van toepassing is op de referentiehoeveelheid van elke traditionele marktdeelnemer.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor bananen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1121/2001 wordt de voor elke traditionele marktdeelnemer C toe te passen aanpassingscoëfficiënt vervangen door „0,98339”.

Artikel 2

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten stellen de betrokken marktdeelnemers uiterlijk op 17 augustus 2001 in kennis van de overeenkomstig artikel 1 aangepaste referentiehoeveelheid.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 4 augustus 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 augustus 2001.

Voor de Commissie

Frederik BOLKESTEIN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 47 van 25.2.1993, blz. 1.⁽²⁾ PB L 31 van 2.2.2001, blz. 2.⁽³⁾ PB L 126 van 8.5.2001, blz. 6.⁽⁴⁾ PB L 153 van 8.6.2001, blz. 12.

VERORDENING (EG) Nr. 1604/2001 VAN DE COMMISSIE**van 3 augustus 2001****tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de ingediende aanvragen voor invoerrechten op grond van Verordening (EG) nr. 1143/98 betreffende de invoer van koeien en vaarzen van bepaalde berggrassen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1143/98 van de Commissie van 2 juni 1998 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor een tariefcontingent voor niet voor de slacht bestemde koeien en vaarzen van bepaalde berggrassen, van oorsprong uit bepaalde derde landen, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1012/98 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1096/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1143/98 is bepaald dat de voor de traditionele importeurs gereserveerde hoeveelheden worden toegewezen naar verhouding van de invoer van 1 juli 1997 tot en met 30 juni 2000.
- (2) De hoeveelheden die beschikbaar zijn voor de in artikel 2, lid 3, van genoemde verordening bedoelde handelaren worden verdeeld naar rata van de gevraagde hoeveelheden. Aangezien de gevraagde hoeveelheden groter zijn

dan de beschikbare hoeveelheden, moet een uniform verminderingspercentage worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Elke overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1143/98 ingediende aanvraag voor invoerrechten wordt ingewilligd voor de volgende hoeveelheden:

- a) 25,9122 % van de in de periode van 1 juli 1997 tot en met 30 juni 2000 ingevoerde hoeveelheden voor de importeurs zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1143/98;
- b) 3,3942 % van de hoeveelheden die door de in artikel 2, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1143/98 bedoelde handelaren zijn aangevraagd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 augustus 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 augustus 2001.

Voor de Commissie

Frederik BOLKESTEIN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 159 van 3.6.1998, blz. 14.

⁽²⁾ PB L 150 van 6.6.2001, blz. 33.

VERORDENING (EG) Nr. 1605/2001 VAN DE COMMISSIE
van 3 augustus 2001

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1346/1999 tot beperking van de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten voor bepaalde op basis van granen verwerkte producten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 9,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie van 23 mei 1995 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer- en uitvoercertificaten in de sector granen en rijst ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 409/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 7, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1420/2001 van de Commissie van 12 juli 2001 tot beperking van de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten voor bepaalde op basis van granen verwerkte producten ⁽⁵⁾ is 14 september 2001 als uiterste datum voor de indiening van de uitvoercertificataanvragen bepaald. Deze datum brengt met zich dat de van 15 tot en met 20 september 2001 aangevraagde certificaten wegens de in artikel 7, lid 3, van Verorde-

ning (EG) nr. 1162/95 bedoelde termijn van drie werkdagen in de praktijk niet gebruikt kunnen worden.

- (2) 14 september 2001 moet derhalve vervangen worden door 7 september 2001.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1420/2001 wordt vervangen door:

„1. In afwijking van artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1162/95 is de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten voor de in de bijlage vermelde producten waarvoor op of na de datum van inwerkingtreding van deze verordening tot en met 7 september 2001 aanvragen worden ingediend, beperkt tot en met 15 september 2001.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 augustus 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 augustus 2001.

Voor de Commissie

Frederik BOLKESTEIN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 117 van 24.5.1995, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 60 van 1.3.2001, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 191 van 13.7.2001, blz. 27.

RICHTLIJN 2001/43/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 27 juni 2001

houdende wijziging van Richtlijn 92/23/EEG van de Raad betreffende banden voor motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan alsmede de montage ervan

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾ en gezien de gemeenschappelijke tekst die op 21 maart 2001 door het Bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er dienen maatregelen te worden vastgesteld voor het verzekeren van een goede werking van de interne markt.
- (2) Richtlijn 92/23/EEG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende banden voor motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan alsmede de montage ervan ⁽⁴⁾ is één van de bijzondere richtlijnen van de communautaire goedkeuringsprocedure, welke is ingesteld bij Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽⁵⁾; de bepalingen van Richtlijn 70/156/EEG betreffende systemen, onderdelen en technische eenheden van motorvoertuigen zijn derhalve van toepassing op deze richtlijn.
- (3) De artikelen 3 en 4, leden 4 en 3, van Richtlijn 70/156/EEG schrijven voor dat aan elke bijzondere richtlijn een inlichtingenformulier en een op bijlage VI van Richtlijn 70/156/EEG gebaseerd goedkeuringsformulier worden gevoegd met het oog op de computerisering van de goedkeuring; het goedkeuringsformulier bij Richtlijn 92/23/EEG moet derhalve worden gewijzigd.
- (4) Artikel 4, lid 2, van Richtlijn 92/97/EEG van de Raad van 10 november 1992 houdende wijziging van Richtlijn 70/157/EEG betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen ⁽⁶⁾ bepaalt dat verdere maatregelen, die met name ten doel hebben de veiligheidseisen in overeenstemming te brengen met de noodzaak het geluid veroorzaakt door het contact van de luchtbanden met het wegdek te beperken, worden vastgesteld op basis van een voorstel van de Commissie waarin rekening wordt gehouden met

uit te voeren studies en onderzoek naar deze geluidsbron.

- (5) Er is een realistische en reproduceerbare methode ontwikkeld om het geluid veroorzaakt door het contact van luchtbanden met het wegdek te meten; op basis van deze nieuwe meetmethode is een onderzoek uitgevoerd om een numerieke waarde vast te stellen voor het rolgeluidsniveau veroorzaakt door verschillende typen banden welke zijn gemonteerd op verschillende typen motorvoertuigen.
- (6) Ter zake van de vaststelling van de voorschriften voor het rolgeluid zij erop gewezen, dat bij het ontwerp van banden rekening wordt gehouden met parameters inzake veiligheid en milieu en dat een beperking van één parameter gevolgen kan hebben voor de overige parameters. Voorts dient met betrekking tot de vaststelling van de voorschriften voor het rolgeluid te worden gewezen op de internationale normen die thans worden ontwikkeld door de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO), op het gebied van weggoppervlak, en door de Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa, op het gebied van eisen voor de duurzaamheid en veiligheid van de banden.
- (7) Richtlijn 92/23/EEG dient derhalve te worden gewijzigd.
- (8) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁷⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 92/23/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. de termen „EEG-onderdeelgoedkeuring”, „EEG-typegoedkeuring” en „EEG-goedkeuring” worden vervangen door de term „EG-typegoedkeuring”;
2. in artikel 1, eerste streepje, wordt de definitie van „band” als volgt gelezen:

„— elke nieuwe luchtband, als originele of als vervangingsluchtband, met inbegrip van winterbanden met gaten voor spijkers, die is ontworpen voor voertuigen waarop Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van toepassing is. Deze definitie geldt niet voor winterbanden met spijkers”;

⁽¹⁾ PB C 30 van 28.1.1998, blz. 8.

⁽²⁾ PB C 235 van 27.7.1998, blz. 24.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 18 februari 1998 (PB C 80 van 16.3.1998, blz. 90), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 13 april 2000 (PB C 195 van 11.7.2000, blz. 16) en besluit van het Europees Parlement van 7 september 2000 (PB C 135 van 7.5.2001, blz. 254). Besluit van het Europees Parlement van 31 mei 2001 en Besluit van de Raad van 5 juni 2001.

⁽⁴⁾ PB L 129 van 24.5.1992, blz. 5. Richtlijn gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽⁵⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/40/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 203 van 10.8.2000, blz. 9).

⁽⁶⁾ PB L 371 van 19.12.1992, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

3. het volgende artikel wordt toegevoegd:

„Artikel 1 bis

1. De voorschriften van bijlage V zijn van toepassing op banden bestemd voor montage op voertuigen die voor het eerst zijn gebruikt op of na 1 oktober 1980.

2. De voorschriften van bijlage V zijn niet van toepassing op:

- a) banden van de snelheids categorie onder 80 km/h;
- b) banden met een nominale velgdiameter kleiner of gelijk aan 254 mm (ofwel code 10), of groter of gelijk aan 635 mm (ofwel code 25);
- c) reservebanden voor tijdelijk gebruik van het T-type, zoals omschreven in 2.3.6 van bijlage II bij deze richtlijn;
- d) banden die uitsluitend zijn ontworpen voor montage op voertuigen die voor de eerste keer werden geregistreerd vóór 1 oktober 1980.”;

4. artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. De lidstaten verlenen de EG-typegoedkeuring onder de in bijlage I vastgestelde voorwaarden voor alle bandtypes die voldoen aan de in bijlage II vermelde voorschriften en kennen hieraan een goedkeuringsnummer toe, als aangegeven in bijlage I.

2. De lidstaten verlenen de EG-typegoedkeuring onder de in bijlage I vastgestelde voorwaarden voor alle bandtypes die voldoen aan de in bijlage V vermelde voorschriften en kennen hieraan een goedkeuringsnummer toe, als aangegeven in bijlage I.

3. De lidstaten verlenen de EG-typegoedkeuring voor voertuigen wat de banden betreft onder de in bijlage III vastgestelde voorwaarden voorzover die banden (eventueel met inbegrip van de reserveband) voldoen aan de in bijlage II vermelde voorschriften alsmede aan de in bijlage IV vermelde voorschriften betreffende voertuigen en kennen hieraan een goedkeuringsnummer toe, als aangegeven in bijlage III.”;

5. de lijst van bijlagen en de bijlagen worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage van deze richtlijn;

6. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 10 bis

1. Vanaf 4 februari 2003 zullen de lidstaten, om redenen die verband houden met de banden en de montage daarvan op nieuwe voertuigen:

- a) voor een type motorvoertuig of type band de EG-typegoedkeuring of de nationale goedkeuring niet weigeren,
- b) de registratie, de verkoop of de ingebruikneming van voertuigen, dan wel de verkoop, de ingebruikneming of het gebruik van banden niet weigeren,

indien de voertuigen of banden beantwoorden aan de voorschriften van deze richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2001/43/EG (*).

2. Vanaf 4 augustus 2003 verlenen de lidstaten niet langer de EG-typegoedkeuring of de nationale typegoedkeuring voor onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende typen band die niet beantwoorden aan de voorschriften van deze richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2001/43/EG.

3. Vanaf 4 februari 2004 verlenen de lidstaten niet langer de EG-typegoedkeuring of de nationale goedkeuring voor een type voertuig, om redenen die verband houden met de banden of de montage daarvan, indien niet is voldaan aan de vereisten van deze richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2001/43/EG.

4. Vanaf 4 februari 2005:

a) beschouwen de lidstaten certificaten van overeenstemming, waarvan nieuwe voertuigen overeenkomstig Richtlijn 70/156/EEG vergezeld gaan, als niet meer geldig in de zin van artikel 7, lid 1, van voornoemde richtlijn, indien niet is voldaan aan de voorschriften van deze richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2001/43/EG, en

b) weigeren de lidstaten de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen die niet voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2001/43/EG.

5. De bepalingen van deze richtlijn, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2001/43/EG, zijn ter fine van artikel 7, lid 2, van Richtlijn 70/156/EEG met ingang van 1 oktober 2009 van toepassing op alle banden die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, met uitzondering van banden van klasse C1d en C1e, op welke klassen zij van toepassing zijn met ingang van respectievelijk 1 oktober 2010 en 1 oktober 2011.

(*) Richtlijn 2001/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 houdende wijziging van Richtlijn 92/23/EEG betreffende banden voor motorvoertuigen en aanhangwagens alsmede de montage ervan. (PB L 211 van 4.8.2001, blz. 25).”

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 4 augustus 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen uiterlijk vanaf 4 februari 2003 toe.

2. Wanneer de lidstaten de in lid 1 bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

3. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

1. Uiterlijk op 4 augustus 2003 wordt overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 4, lid 2, een wijziging van Richtlijn 92/23/EEG aangenomen voor het opnemen van griptests voor banden.

2. Binnen 36 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn legt de Commissie in het licht van de ervaring die na de invoering van grenswaarden voor rolgeluid is opgedaan, aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over de vraag of en in hoeverre de technische vooruitgang een invoering van de grenswaarden van Bijlage V, punt 4.2.1, kolom B en C van Richtlijn 92/23/EEG zoals gewijzigd bij deze richtlijn, mogelijk maakt. Op basis van dit verslag dient de Commissie binnen 12 maanden een voorstel in tot wijziging van richtlijn 92/23/EEG met het oog op de invoering van bepalingen met betrekking tot de aspecten veiligheid, milieu en rolweerstand.

Artikel 4

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor aanpassing aan de technische vooruitgang, opgericht bij artikel 13 van Richtlijn 70/156/EEG, hierna het „Comité” te noemen.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen zijn artikel 5 en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt gesteld op 3 maanden.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 5

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 27 juni 2001.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

B. ROSENGREN

BIJLAGE

1. De lijst van bijlagen wordt als volgt gewijzigd:

„BIJLAGE I	Administratieve bepalingen voor de EG-typegoedkeuring van banden
Aanhangsel 1	Inlichtingenformulier betreffende de EG-typegoedkeuring voor een type band
Aanhangsel 2	EG-typegoedkeuringsformulier (banden)
Aanhangsel 3	Inlichtingenformulier betreffende de EG-typegoedkeuring voor een type band wat betreft de rolgeluidemissie
Aanhangsel 4	EG-typegoedkeuringsformulier (rolgeluidemissie)
BIJLAGE II ⁽¹⁾	Eisen voor banden
Aanhangsel 1	Verklarende figuur
Aanhangsel 2	Lijst van belastingsindices
Aanhangsel 3	De opschriften op de band
Aanhangsel 4	Verband tussen de spanningsindex en de eenheden van spanning
Aanhangsel 5	Meetvelg, totale diameter en sectiebreedte van banden van bepaalde maataanduidingen
Aanhangsel 6	Meetmethoden voor bandmaten
Aanhangsel 7	Werkwijze voor belasting-snelheidsproeven
Aanhangsel 8	Snelheidsafhankelijke variatie in draagvermogen
BIJLAGE III	Administratieve bepalingen voor de goedkeuring van voertuigen wat de banden betreft
Aanhangsel 1	Inlichtingenformulier voor een voertuig
Aanhangsel 2	EG-goedkeuringscertificaat voor een voertuig
BIJLAGE IV	Eisen voor voertuigen met betrekking tot de banden
BIJLAGE V	Rolgeluidemissie
Aanhangsel 1	Testmethoden voor het rolgeluidemissieniveau — Uitloopmethode
Aanhangsel 2	Keuringsrapport
BIJLAGE VI	Spificaties van de proefbaan

⁽¹⁾ De technische vereisten voor banden gelijken sterk op die van de verordeningen nrs. 30 en 54 van de Economische Commissie van de VN voor Europa (VN/ECE).”

2. Bijlage I wordt vervangen door het volgende:

„BIJLAGE I

ADMINISTRATIEVE BEPALINGEN VOOR DE EG-TYPEGOEDKEURING VAN BANDEN

1. AANVRAAG OM EG-TYPEGOEDKEURING VOOR EEN TYPE BAND

- 1.1. De aanvraag om EG-typegoedkeuring voor een band overeenkomstig artikel 3, lid 4, van Richtlijn 70/156/EEG wordt ingediend door de bandenfabrikant.
 - 1.1.1. De aanvraag om EG-typegoedkeuring overeenkomstig bijlage II gaat vergezeld van een beschrijving van het bandtype in drievoud, overeenkomstig het inlichtingenformulier dat in aanhangsel 1 is opgenomen.
 - 1.1.1.1. De aanvraag gaat vergezeld (alle in drievoud) van een schets of een representatieve foto van het loopvlakpatroon en een schets van de opgepompte band op de meetvelg, waarbij de belangrijkste maten van het voor goedkeuring ter beschikking gestelde type zijn vermeld (zie de punten 6.1.1 en 6.1.2 van bijlage II).
 - 1.1.1.2. De aanvraag gaat vergezeld van het keuringsrapport, afgegeven door de aangewezen technische dienst, of van een door de goedkeuringsinstantie te bepalen aantal monsters.
 - 1.1.2. De aanvraag om EG-typegoedkeuring overeenkomstig bijlage V gaat vergezeld van een beschrijving van het bandtype in drievoud, overeenkomstig het inlichtingenformulier dat in aanhangsel 3 is opgenomen.
 - 1.1.2.1. De aanvraag gaat vergezeld (alle in drievoud) van schetsen, tekeningen of foto's van het loopvlakpatroon, de loopvlakpatronen dat/die representatief is/zijn voor het bandentype.

- 1.1.2.2. De aanvraag gaat eveneens vergezeld van hetzij het keuringsrapport, afgegeven door de aangewezen technische dienst, of van een door de goedkeuringsinstantie te bepalen aantal monsters.
- 1.2. De fabrikant kan uitbreiding van de EG-typegoedkeuring aanvragen
- 1.2.1. zodat ook gewijzigde bandtypen onder de EG-typegoedkeuring vallen overeenkomstig bijlage II en/of
- 1.2.2. zodat ook aanvullende aanduidingen van de bandenmaat en/of gewijzigde merknamen of handelaanduidingen van de fabrikant en/of loopvlakken onder de EG-typegoedkeuring overeenkomstig bijlage V vallen.
- 1.3. Tot en met 31 december 2005 kan de goedkeuringsinstantie de laboratoria van de bandenfabrikant erkennen als goedgekeurde testlaboratoria als bedoeld in artikel 14, lid 1, van Richtlijn 70/156/EG.
2. OPSCHRIFTEN
- 2.1. Op de monsters van een type band die voor EG-typegoedkeuring worden verstrekt, moet het handelsmerk of de handelsnaam van de aanvrager duidelijk leesbaar en onuitwisbaar zijn aangebracht en moet voldoende ruimte zijn om het EG-goedkeuringsmerk, als voorgeschreven in deel 4 van deze bijlage, aan te brengen.
3. EG-TYPEGOEDKEURING
- 3.1. Aan alle overeenkomstig punt 1.1.1 ter beschikking gestelde bandtypen die aan de voorschriften van bijlage II voldoen, wordt EG-typegoedkeuring overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 70/156/EEG verleend en een goedkeuringsnummer toegekend.
- 3.1.1. De lidstaten worden overeenkomstig artikel 4, lid 6 van Richtlijn 70/156/EEG in kennis gesteld van een goedkeuring, een uitbreiding, een weigering of een intrekking van de goedkeuring, dan wel van stopzetting van de productie van een bandtype overeenkomstig bijlage II.
- 3.1.2. Aan alle overeenkomstig punt 1.1.2 ter beschikking gestelde bandtypen die aan de voorschriften van bijlage V voldoen, wordt EG-typegoedkeuring overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 70/156/EEG verleend en een goedkeuringsnummer toegekend.
- 3.2.1. De lidstaten worden overeenkomstig artikel 4, lid 6, van Richtlijn 70/156/EEG in kennis gesteld van een goedkeuring, een uitbreiding of een weigering of een intrekking van een goedkeuring, dan wel van stopzetting van de productie van een bandtype overeenkomstig bijlage V.
- 3.3. Er wordt een EG-typegoedkeuringsnummer toegekend aan ieder goedgekeurd bandtype. Dezelfde lidstaat mag niet hetzelfde goedkeuringsnummer aan een ander bandtype toekennen. Met name moeten goedkeuringsnummers, toegekend overeenkomstig bijlage II, verschillen van goedkeuringsnummers, toegekend overeenkomstig bijlage V.
4. EG-TYPEGOEDKEURINGSMERK
- 4.1. Elke band die overeenstemt met een bandtype waarvoor EG-typegoedkeuring overeenkomstig deze richtlijn is verleend, moet worden voorzien van het desbetreffende EG-typegoedkeuringsmerk.
- 4.2. Het EG-typegoedkeuringsmerk bestaat uit een rechthoek met daarin de kleine letter „e”, gevolgd door het kengetal van de lidstaat die de goedkeuring overeenkomstig bijlage VII van Richtlijn 70/156/EEG heeft verleend. Het EG-typegoedkeuringsnummer bestaat uit het op het goedkeuringsformulier voor het type vermelde nummer, voorafgegaan door twee cijfers: „00” voor banden voor bedrijfsvoertuigen, „02” voor banden voor personenwagens.
- 4.2.1. De rechthoek die het EG-typegoedkeuringsmerkteken vormt moet minimaal 12 mm lang zijn en minimaal 8 mm hoog. Letter(s) en cijfer(s) moeten minimaal 4 mm hoog zijn.
- 4.3. De EG-typegoedkeuringsmerken en -nummers, alsmede de aanvullende merktekens, als bedoeld in punt 3 van bijlage II — laatstgenoemde voor de typegoedkeuring overeenkomstig de voorschriften van bijlage II —, moeten worden aangebracht overeenkomstig dat punt.
- 4.4. Goedkeuringsnummers, toegekend overeenkomstig bijlage V moeten worden gevolgd door het achtervoegsel „s”, dat staat voor „sound”.
- 4.5. In het onderstaande wordt een voorbeeld gegeven van het EG-typegoedkeuringsmerk:

e 24

00479

e 3

00687-s

De band waarop bovenstaand EG-typegoedkeuringsmerk is aangebracht, is een band voor een bedrijfsvoertuig (00) die voldoet aan de EG-voorschriften (e) en waarvoor het EG-typegoedkeuringsmerk is verleend in Ierland (24) onder nummer 479 overeenkomstig bijlage II en in Italië (3) onder nummer 687-s overeenkomstig bijlage V.

N.B.: De nummers „479” and „687” (goedkeuringsnummers bij het EG-merk) en het nummer „24” en het cijfer „3” (de letters en het nummer van de lidstaten die de EG-typegoedkeuring hebben toegekend) zijn slechts als voorbeeld gebruikt.

Het goedkeuringsnummer moet dichtbij de rechthoek en mag erboven, eronder, links of rechts ervan worden geplaatst. De cijfers van het goedkeuringsnummer moeten zich aan dezelfde zijde van de „e” bevinden en op dezelfde wijze zijn gericht.

5. WIJZIGING VAN EEN BANDTYPE

- 5.1. In geval van wijziging van een bandtype dat overeenkomstig bijlage II of bijlage V is goedgekeurd, zijn de bepalingen van artikel 5 van Richtlijn 70/156/EEG van toepassing.
- 5.2. Een wijziging van het loopvlakpatroon van een band in geval van een goedkeuring overeenkomstig bijlage II hoeft niet te leiden tot een herhaling van de in bijlage II voorgeschreven proeven.
- 5.3. In geval van toevoeging van bandenmaataanduidingen of handelsmerken aan een bandenfamilie, goedgekeurd overeenkomstig bijlage V, bepaalt de goedkeuringsinstantie of een nieuwe test noodzakelijk is.
- 5.4. In geval van wijziging van de loopvlakbeschrijving van een bandenfamilie, goedgekeurd overeenkomstig bijlage V, wordt een representatieve set banden opnieuw beproefd, tenzij de goedkeuringsinstantie ervan overtuigd is dat de wijziging geen gevolgen heeft voor de rolgeluidemissies.

6. OVEREENSTEMMING VAN DE PRODUCTIE

- 6.1. De algemene voorschriften om te zorgen voor de overeenstemming van de productie worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 10 van Richtlijn 70/156/EEG.
- 6.2. Met name wanneer controles worden uitgevoerd overeenkomstig aanhangsel 1 van bijlage V om na te gaan of de productie overeenstemt wordt, indien het geluidsniveau van de beproefde band niet meer dan 1 Db(A) hoger ligt dan de in punt 4.2 van bijlage V voorgeschreven grenswaarden, de productie geacht overeen te stemmen met de voorschriften van punt 4 van voornoemde bijlage V.”

3. De titel van aanhangsel 1 van bijlage I komt als volgt te luiden:

„Aanhangsel 1

INLICHTINGENFORMULIER nr. ... BETREFFENDE DE EG-TYPEGOEDKEURING VOOR EEN TYPE BAND
(bijlage II van Richtlijn 92/23/EEG)”.

4. Aanhangsel 2 van bijlage I komt als volgt te luiden:

„Aanhangsel 2

EG-TYPEGOEDKEURINGSFORMULIER

(banden)

MODEL

(maximumformaat: A4 (210 mm × 297 mm))”.

5. In aanhangsel 2 van bijlage I wordt onder punt „Mededeling betreffende de” het volgende toegevoegd:

„— intrekking van goedkeuring (1)

— stopzetting van productie (1)”.

6. De volgende aanhangsels worden toegevoegd aan bijlage I:

„Aanhangsel 3

**INLICHTINGENFORMULIER Nr. ... BETREFFENDE DE EG-TYPEGOEDKEURING VOOR EEN TYPE BAND
WAT BETREFT DE ROLGELUIDEMISSIE**

(bijlage V van Richtlijn 92/23/EEG)

De onderstaande gegevens moeten in voorkomend geval in drievoud worden verstrekt en vergezeld gaan van een inhoudsopgave. Eventuele tekeningen worden op een passende schaal met voldoende details in formaat A4, of tot dat formaat gevouwen, verstrekt. Op eventuele foto's moeten voldoende details te zien zijn. Indien de systemen, onderdelen of afzonderlijke technische eenheden elektronisch gestuurde functies hebben, worden gegevens over de prestaties verstrekt.

1. ALGEMENE GEGEVENS

1.1. Naam van de fabrikant:

1.2. Naam en adres van de aanvrager:

1.3. Adres(sen) van de fabriek(en):

1.4. Merkna(a)m(en), handelsaanduiding(en) of handelsmerk(en) te gebruiken voor een bepaalde aangevraagde banden-
typegoedkeuring.

2. BANDEN

2.1. Bandencategorie (klasse C1, C2 of C3)

2.2. Gebruikscategorie: (normaal, winter of speciaal)

2.3. Details van de belangrijkste kenmerken, met betrekking tot de effecten op de rolgeluidemissie, van het loopvlakpatroon of de patronen te gebruiken op de aangeduide bandenmaten. Dit kan in de vorm van een tekening, foto of beschrijving, voorzover de goedkeuringsinstantie of de technische dienst op die manier kan vaststellen of bepaalde wijzigingen van de belangrijkste kenmerken een negatieve invloed hebben op de rolgeluidemissie.

N.B. Het effect van kleine wijzigingen in het loopvlak en de constructie op de rolgeluidemissie wordt vastgesteld tijdens de controle van de overeenstemming van de productie.

2.4. Bandenstructuur

2.5. Lijst van loopvlakpatronen:

(voor elk handelsmerk of iedere merknaam en handelsaanduiding de lijst van aanduidingen van de bandenmaat overeenkomstig punt 2.17 van bijlage II van Richtlijn 92/23/EEG, aangeven en bij banden van klasse C 1 in voorkomend geval het opschrift „Reinforced” of „Extra Load”) toevoegen.

Aanhangsel 4

EG-TYPEGOEDKEURINGSFORMULIER
(rolgeluidemissie)

MODEL

(maximumformaat A4 (210 × 297 mm))

Dienststempel

Mededeling betreffende:

- EG-typegoedkeuring ⁽¹⁾
- uitbreiding van de EG-typegoedkeuring ⁽¹⁾
- weigering van de EG-typegoedkeuring ⁽¹⁾
- intrekking van de EG-typegoedkeuring ⁽¹⁾
- stopzetting van de productie ⁽¹⁾

van een type band met betrekking tot bijlage V van Richtlijn 92/23/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn .../.../EG betreffende de rolgeluidemissie

EG-typegoedkeuringsnummer: Uitbreiding nr.:

DEEL I

0. Algemene gegevens

- 0.1. Naam van de fabrikant:
- 0.2. Naam en adres van aanvrager:
- 0.3. Adres(sen) van fabriek(en):

DEEL II

1. Aanvullende gegevens

- 1.1. Merkna(a)m(en) en handelsaanduiding(en):
- 1.2. Bandencategorie: (klasse C1, C2 of C3) ⁽¹⁾
- 1.3. Gebruikscategorie: (normaal, winter of speciaal) ⁽¹⁾
- 2. Technische dienst die met de uitvoering van de proeven is belast:
- 3. Datum van het keuringsrapport:
- 4. Nummer van het keuringsrapport:
- 5. Reden(en) voor uitbreiding van de EG-typegoedkeuring (indien van toepassing):
- 6. Opmerkingen (eventueel)
- 7. Datum en plaats
- 8. Handtekening:
- 9. Hierbij is een lijst gevoegd van documenten die het goedkeuringsdossier vormen dat is ingediend bij de goedkeuringsinstantie die de goedkeuring heeft verleend; deze documenten zijn op verzoek verkrijgbaar.

⁽¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is."

7. Punt 3.1.1 van bijlage IV wordt als volgt gelezen:

„3.1.1. Onverminderd de bepalingen van punt 3.7.4. moet op elke op een voertuig gemonteerde band, met inbegrip van eventuele reservebanden, indien van toepassing, het (de) EG-typegoedkeuringsmerk(en) voorkomen, als bedoeld in punt 4 van bijlage I of het goedkeuringsmerk waaruit blijkt dat zij voldoen aan de desbetreffende reglementen (30) of (54) van de ECE.ECE-goedkeuringsmerken worden geacht uitsluitend gelijkwaardig te zijn aan de overeenkomstig bijlage II verleende EG-typegoedkeuringsmerken.”.

8. De volgende bijlage en de bijbehorende aanhangsels worden toegevoegd:

„BIJLAGE V

ROLGELUIDEMISSIE

1. TOEPASSINGSGEBIED

Deze bijlage is van toepassing op de EG-typegoedkeuring van banden, als onderdeel, met betrekking tot de rolgeluidemissie.

2. DEFINITIES

De definities van bijlage II zijn in deze bijlage van toepassing, behalve de definitie van punt 2.1, die als volgt moet luiden:

2.1. Onder „bandentype”

wordt, met betrekking tot de goedkeuring overeenkomstig deze bijlage (rolgeluidemissie), verstaan een bandenfamilie, bestaande uit een lijst van aanduidingen van de bandenmaat (zie punt 2.17 van bijlage II), merknamen, handelsmerken en handelsaanduidingen die niet verschillen voor wat betreft essentiële eigenschappen zoals:

- naam van de fabrikant;
- bandencategorie (zie punt 2.4 van deze bijlage);
- bandstructuur (zie punt 2.1.4 van bijlage II);
- gebruikscategorie (zie punt 2.1.3 van bijlage II);
- voor banden van klasse C1, Reinforced of Extra Load;
- het loopvlakpatroon (zie 2.3 van Inlichtingenformulier bijlage I, aanhangsel 3).

N.B. Het effect van kleine wijzigingen in het loopvlak en de constructie op de rolgeluidemissie wordt vastgesteld tijdens de controle op de overeenstemming van de productie.

Bovendien zijn de volgende definities ook van toepassing:

2.2. Onder „merknaam of handelsaanduiding”

wordt verstaan de door de bandenfabrikant aangegeven aanduiding van de band. De merknaam mag de naam zijn van de fabrikant en de handelsaanduiding mag overeenkomen met het handelsmerk.

2.3. Onder „rolgeluidemissie”

wordt verstaan het geluid afkomstig van het contact tussen bewegende banden en het wegoppervlak.

2.4. In deze bijlage is de volgende indeling van toepassing:

banden van klasse C1	Banden voor personenwagens (zie punt 2.32 van bijlage II)
banden van klasse C2	Banden voor bedrijfsvoertuigen (zie punt 2.33 van bijlage II) met een belastingsindex bij enkele banden ≤ 121 en een snelheidscategoriesymbool \geq „N” (zie punt 2.29.3 van bijlage II)
banden van klasse C3	Banden voor bedrijfsvoertuigen (zie punt 2.33 van bijlage II) met een belastingsindex bij enkele banden ≤ 121 en een snelheidscategoriesymbool \leq M (zie punt 2.29.3 van bijlage II) of bedrijfsvoertuigen (zie punt 2.33 van bijlage II) met een belastingsindex bij enkele banden ≥ 122 .

3. EISEN VOOR DE OPSCHRIFTEN

3.1. Naast de opschriften conform punt 4 van Bijlage I en punt 3 van Bijlage II, moeten op de band de volgende opschriften staan:

3.1.1. de naam van de fabrikant of het handelsmerk; de handelsnaam, de handelsaanduiding of het handelsmerk.

4. VOORSCHRIFTEN TEN AANZIEN VAN DE ROLGELUIDEMISSIE

4.1. Algemene voorschriften

Er dient een set van vier banden met dezelfde bandenmaataanduiding en een loopvlakpatroon dat representatief is voor de bandenfamilie ter beschikking te worden gesteld voor beproeving van het rolgeluidemissieniveau overeenkomstig aanhangsel 1.

4.2. De geluidsniveaus, bepaald overeenkomstig punt 4.5 van aanhangsel 1, mogen de volgende grenswaarden niet overschrijden:

4.2.1. Banden van klasse C1, op basis van de nominale sectiebreedte (zie bijlage II, punt 2.17.1.1) van de band die wordt beproefd:

Klasse van de band	Nominale sectiebreedte in mm	Grenswaarde uitgedrukt in dB(A)		
		A	B ⁽¹⁾	C ⁽¹⁾ ⁽²⁾
C1a	≤ 145	72 (*)	71 (*)	70
C1b	> 145 ≤ 165	73 (*)	72 (*)	71
C1c	> 165 ≤ 185	74 (*)	73 (*)	72
C1d	> 185 ≤ 215	75 (**)	74 (**)	74
C1e	> 215	76 (***)	75 (***)	75

(*) Grenswaarden van kolom A zijn van toepassing tot 30 juni 2007;

Grenswaarden van kolom B zijn van toepassing vanaf 1 juli 2007.

(**) Grenswaarden van kolom A zijn van toepassing tot 30 juni 2008;

Grenswaarden van kolom B zijn van toepassing vanaf 1 juli 2008.

(***) Grenswaarden van kolom A zijn van toepassing tot 30 juni 2009;

Grenswaarden van kolom B zijn van toepassing vanaf 1 juli 2009.

⁽¹⁾ Indicatieve waarden. De definitieve waarden zijn afhankelijk van de wijziging van de richtlijn ingevolge het verslag dat is vereist op grond van artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2001/43/EG.

⁽²⁾ De grenswaarden voor kolom C zullen resulteren in de wijziging van de richtlijn ingevolge het verslag dat is vereist op grond van artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2001/43/EG.

4.2.1.1. Bij reinforced (of Extra Load) banden (zie bijlage II, punt 3.1.8), mogen de grenswaarden met 1 Db(A) worden verhoogd.

4.2.1.2. Bij in de categorie speciale banden ingedeelde banden (zie bijlage II, punt 2.1.3), mogen de grenswaarden van punt 4.2.1 met 2 Db(A) worden verhoogd.

4.2.2. Banden van klasse C2, op basis van de gebruikscategorie (zie bijlage II, punt 2.1.3) van de bandenfamilie:

Gebruikscategorie	Grenswaarde uitgedrukt in Db(A)
Normaal	75
Winter	77
Speciaal	78

4.2.3. Banden van klasse C3, op basis van de gebruikscategorie (zie bijlage II, punt 2.1.3) van de bandenfamilie:

Gebruikscategorie	Grenswaarde uitgedrukt in Db(A)
Normaal	76
Winter	78
Speciaal	79

Aanhangsel 1

TESTMETHODE VOOR HET ROLGELUIDEMISSIONNIVEAU, UITLOOPMETHODE

0. Inleiding

De onderhavige methode omvat specificaties betreffende de meetinstrumenten, meetvoorwaarden en de meetmethode om het geluidsniveau bij hoge snelheid van een set op een testvoertuig gemonteerde banden op een bepaald wegoppervlak vast te stellen. Het maximum-geluidsdrukkniveau wordt vastgelegd bij een uitlopend voertuig met behulp van microfoons die in het veld zijn geplaatst; het eindresultaat voor een referentiesnelheid wordt vastgesteld met behulp van lineaire regressieanalyse. Dergelijke testresultaten kunnen niet worden gerelateerd aan rolgeluid dat is gemeten bij acceleratie met draaiende motor of bij vertraging tijdens het remmen.

1. Meetinstrumenten

1.1. Akoestische meting

De geluidsniveaumeter of soortgelijk meetinstrument, evenals het door de fabrikant aanbevolen windscherm, moeten op zijn minst voldoen aan de vereisten voor instrumenten van Type 1 overeenkomstig de tweede uitgave van IEC 651.

De metingen worden uitgevoerd met gebruikmaking van de frequentie-gewogen A-kromme en de tijd-gewogen F-kromme.

Indien een systeem wordt gebruikt met een periodieke controle van het A-gewogen geluidsniveau, moet een en ander om de maximaal 30 ms worden afgelezen.

1.1.1. Kalibratie

Aan het begin en aan het eind van elke meting wordt het gehele meetsysteem gecontroleerd middels een geluidskalibrator waarvan de nauwkeurigheid op zijn minst voldoet aan klasse 1 van de vereisten voor geluidskalibratoren volgens IEC 942:1988. Zonder verdere bijstelling moet het verschil tussen de resultaten van twee opeenvolgende controles minder dan of gelijk aan 0,5 dB zijn. Indien deze waarde wordt overschreden, tellen de resultaten van de metingen na de voorgaande bevredigende controle niet mee.

1.1.2. Overeenstemming met de vereisten

Eens per jaar wordt geverifieerd of de geluidskalibrator voldoet aan de vereisten van 60942:1988 en minstens eenmaal in de twee jaar verifieert een laboratorium dat kalibraties ten opzichte van de normen mag uitvoeren, of het instrumentarium voldoet aan de vereisten in de tweede uitgave van IEC 60651:1979/A1:1993.

1.1.3. Plaatsing van de microfoon

De microfoon(s) moet(en) op een afstand van $7,5 \text{ m} \pm 0,05 \text{ m}$ van de referentielijn CC' (zie figuur 1) van de baan en $1,2 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ boven de grond worden geplaatst. De as van de maximale gevoeligheid moet in een horizontaal vlak liggen en loodrecht op de baan van het voertuig (lijn CC') staan.

1.2. Snelheidsmetingen

De voertuigsnelheid wordt gemeten met instrumenten met een nauwkeurigheid van $\pm 1 \text{ km/h}$ of minder, op het moment dat de voorzijde van het voertuig de lijn PP' heeft bereikt (zie figuur 1).

1.3. Temperatuurmetingen

Zowel de temperatuur van de lucht als van de testbaan moeten worden gemeten. De apparatuur voor de temperatuurmeting moet een nauwkeurigheid van $\pm 1 \text{ }^\circ\text{C}$ hebben.

1.3.1. Luchttemperatuur

De temperatuursensor moet in een onbelemmerde positie dichtbij de microfoon worden geplaatst en wel zodanig dat hij is blootgesteld aan de luchtstroming en de zon er niet rechtstreeks op schijnt. Dit laatste kan worden bereikt met behulp van een zonnescherm of iets dergelijks. De sensor moet op $1,2 \text{ m} \pm 0,1 \text{ m}$ boven de testbaan worden geplaatst, teneinde de invloed van warmtestraling vanaf de testbaan in de lage luchtstromen zo gering mogelijk te houden.

1.3.2. Temperatuur van de testbaan

De temperatuursensor moet daar worden geplaatst waar de temperatuur representatief is voor de temperatuur in de wielsporen, zonder dat de geluidsmeting wordt gehinderd.

Indien er gebruik wordt gemaakt van een instrument met een contactsensor voor de temperatuur, wordt er tussen het oppervlak en de sensor een warmtegeleidende pasta aangebracht voor een zo goed mogelijk thermisch contact.

Indien er een thermometer (pyrometer) wordt gebruikt, moet een zodanige hoogte worden gekozen dat er een meetpunt met een diameter van $\geq 0,1 \text{ m}$ wordt bestreken.

1.4. Windmetingen

Het toestel moet de wind met een nauwkeurigheid van $\pm 1 \text{ m/s}$ kunnen meten. De wind wordt gemeten ter hoogte van de microfoon. De windrichting ten opzichte van de rijrichting moet worden vastgelegd.

2. Meetvoorwaarden

2.1. Testbaan

De testbaan moet bestaan uit een centraal gedeelte omgeven door een overwegend vlak testgebied. Het gedeelte waar wordt gemeten moet vlak zijn; het testoppervlak moet bij alle metingen droog en schoon zijn. Het mag tijdens of voorafgaande aan de test niet kunstmatig worden gekoeld.

De testbaan moet zodanig zijn dat het veld tussen de geluidsbron en de microfoon geluidvrij is met een marge van 1 dB(A). Aan deze voorwaarden wordt geacht te zijn voldaan indien er zich geen grote geluidreflecterende objecten zoals hekken, rotsen, bruggen en gebouwen binnen 50 m van het middelpunt van het meetgedeelte bevinden. Het oppervlak van de testbaan en de afmetingen van het terrein van de test moeten voldoen aan aanhangsel 2 van deze bijlage.

Het middengedeelte met een straal van ten minste 10 m moet vrij zijn van poedersneeuw, hoog gras, losse grond, sintels en dergelijke. Er mogen zich in de buurt van de microfoon geen objecten bevinden die het geluidveld zouden kunnen beïnvloeden en er mogen geen personen tussen de microfoon en de geluidsbron staan. De persoon die de metingen uitvoert en waarnemers die de metingen bijwonen, moeten zich op een zodanige plaats bevinden dat zij de aflezingen van de meetinstrumenten niet beïnvloeden.

2.2. Weersomstandigheden

De metingen mogen niet worden verricht onder slechte atmosferische omstandigheden. Men moet zich ervan vergewissen dat de resultaten niet worden beïnvloed door windstoten. De test kan niet worden uitgevoerd wanneer de windsnelheid ter hoogte van de microfoon meer dan 5 m/s bedraagt.

De metingen mogen evenmin worden verricht wanneer de luchttemperatuur minder dan 5 °C bedraagt of meer dan 40 °C of indien de temperatuur van het oppervlak van de testbaan minder dan 5 °C of meer dan 50 °C bedraagt.

2.3. Omgevingsgeluid

Het achtergrondgeluidsniveau (met inbegrip van eventueel windgeluid) moet minimaal 10 dB(A) minder bedragen dan het gemeten rolgeluidemissieniveau. Er mag een geschikt windscherm om de microfoon worden aangebracht mits rekening wordt gehouden met het effect daarvan op de gevoeligheid en de richtingseigenschappen van de microfoon.

Alle metingen die zijn beïnvloed door een geluidspiek die geen verband lijkt te houden met de karakteristieken van het algemene geluidsniveau van de banden, moeten buiten beschouwing worden gelaten.

2.4. Voorschriften voor het te testen voertuig

2.4.1. Algemeen

Het te testen voertuig is een motorvoertuig met vier banden op twee assen.

2.4.2. Belasting van het voertuig

Het voertuig moet zodanig worden belast dat aan de in punt 2.5.2 aangegeven bandbelasting voor de test wordt voldaan.

2.4.3. Wielbasis

De wielbasis tussen de twee assen waarop de te testen banden zijn gemonteerd, moet minder dan 3,50 m bedragen bij banden van klasse C1 en minder dan 5 m bij banden van klasse C2 en C3.

2.4.4. Maatregelen ter beperking van de invloed van het voertuig op de geluidsniveaumeting

Om ervoor te zorgen dat het bandgeluid niet significant wordt beïnvloed door het testvoertuigontwerp, gelden de hiernavolgende vereisten en aanbevelingen.

Vereisten:

- a) Spatlappen of andere hulpstukken om opspatten tegen te gaan mogen niet worden gemonteerd.
- b) Het is niet toegestaan om rond de velgen en de banden onderdelen toe te voegen of te laten zitten die het voortgebrachte geluid zouden kunnen dempen.

- c) Het uitlijnen van de wielen (toespoor, camber en caster) moet gebeuren in volledige overeenstemming met de aanbevelingen van de autofabrikant.
- d) In de wielkasten of onder de bodem mag geen extra geluidabsorberend materiaal worden aangebracht.
- e) De ophanging dient in een dermate goede staat te zijn dat het voertuig, wanneer het overeenkomstig de testvoorschriften is beladen, niet abnormaal laag bij de grond hangt. Eventuele hoogteregelaars worden tijdens de test zodanig ingesteld dat het voertuig op de in onbeladen toestand normale hoogte staat.

Aanbevelingen om bijgeluiden te voorkomen:

- a) Aanbevolen wordt onderdelen van het voertuig die bijgeluiden kunnen maken te verwijderen of te wijzigen. Hiervan dient in het testverslag melding te worden gemaakt.
- b) Tijdens de test dient ervoor te worden gezorgd dat de remmen volledig los zijn, ter vermijding van remgeluiden.
- c) Er moet op worden gelet dat er geen elektrische ventilatoren aan staan.
- d) Ramen en schuifdaken moeten tijdens de test gesloten zijn.

2.5. Banden

2.5.1. Algemeen

Er dienen vier identieke banden van hetzelfde type en van dezelfde familie op het testvoertuig te worden gemonteerd. In het geval van banden met een belastingsindex van meer dan 121 en zonder aanduiding voor dubbele montage, moeten aan de achteras van het voertuig twee van deze banden van hetzelfde type en dezelfde familie worden gemonteerd; aan de vooras moeten banden worden gemonteerd van een maat die past bij de belasting van de as en deze moeten tot de minimumdiepte worden afgevlakt teneinde de invloed van het rolgeluid te minimaliseren met handhaving van een voldoende veiligheidsniveau. Winterbanden die in sommige lidstaten voorzien kunnen zijn van spijkers ter bevordering van de wrijving, worden zonder deze spijkers getest. Banden met speciale montagevoorschriften worden getest overeenkomstig deze speciale voorwaarden (bv. draairichting). De banden moeten, alvorens te worden ingelopen, de maximale profieldiepte hebben.

De banden worden getest op door de bandenfabrikant goedgekeurde velgen.

2.5.2. Belasting van de banden

Voor alle banden op het testvoertuig moet de testbelasting Q_t 50 % tot 90 % van de referentiebelasting Q_r bedragen, maar de gemiddelde testbelasting $Q_{t,avr}$ van alle banden moet $70 \% \pm 5 \%$ van de referentiebelasting Q_r bedragen.

Voor alle banden moet de referentiebelasting Q_r overeenkomen met de in de belastingcapaciteitindex van de band vermelde maximummassa. Wanneer de belastingindex uit twee door een schuine streep (/) gescheiden cijfers bestaat, wordt het eerste cijfer vermeld.

2.5.3. Bandenspanning

Elke band die op het testvoertuig is gemonteerd moet een testspanning P_t hebben die maximaal de referentie-spanning P_r bedraagt en ligt binnen het interval:

$$P_r(Q_t/Q_r)^{1,25} \leq P_t \leq 1,1 P_r(Q_t/Q_r)^{1,25}$$

waarin P_r = de druk die overeenkomt met de op de zijkant aangegeven spanningsindex.

Voor klasse C1 is de referentiespanning P_r = 250 kPa voor „standaard”-banden en 290 kPa voor „versterkte” banden. De minimale druk tijdens de test is P_t = 150 kPa.

2.5.4. Voorbereidingen voor de test

De banden moeten worden ingelopen alvorens te worden getest om fabricageresten te verwijderen of andere loopvlakken die het gevolg zijn van het fabricageproces, te elimineren. Normaliter is hiervoor het equivalent van ongeveer 100 km normaal gebruik op de weg nodig.

De banden moeten op het testvoertuig worden gemonteerd in dezelfde draairichting als werd gebruikt bij het inlopen van de banden.

Alvorens de test wordt uitgevoerd moeten de banden in testomstandigheden worden opgewarmd.

3. Testmethode

3.1. Algemene voorwaarden

Voor alle metingen moet het voertuig op zodanige wijze in een rechte baan over het meetgedeelte (AA' tot BB') worden gereden dat het middenlangsvlak van het voertuig zo dicht mogelijk bij de lijn CC' ligt.

Wanneer de voorkant van het testvoertuig de lijn AA' heeft bereikt moet de bestuurder van het voertuig de versnellingshendel in de vrijstand plaatsen en de motor uitschakelen. Indien tijdens de meting het testvoertuig een abnormaal geluid (bv. ventilator, „zelfontsteking“) voortbrengt, moet de test worden herhaald.

3.2. Aard en aantal van de metingen

Het maximum-geluidsniveau uitgedrukt in A-gewogen decibels [dB(A)] moet tot op één cijfer achter de komma worden gemeten wanneer het voertuig uitrijdt tussen de lijnen AA' en BB' (figuur 1 — voorzijde van het voertuig op lijn AA', achterzijde van het voertuig op lijn BB'). Een dergelijke waarde is het resultaat van de meting.

Er moeten ten minste vier metingen worden verricht aan elke kant van het testvoertuig met een testsnelheid die lager ligt dan de in punt 4.1 genoemde referentiesnelheid en ten minste vier metingen waarbij de testsnelheid hoger ligt dan de referentiesnelheid. De snelheden moeten daarbij enigszins gelijkmatig worden verdeeld over het in punt 3.3 aangegeven snelheidsgebied.

3.3. Testsnelheid

De snelheid van het testvoertuig moet in het volgende gebied liggen:

- i) van 70 km/h tot 90 km/h voor banden van klasse C1 en C2,
- ii) van 60 km/h tot 80 km/h voor banden van klasse C3.

4. Interpretatie van de resultaten

De metingen zijn ongeldig indien een abnormale discrepantie tussen de maximumwaarde en de overige waarden wordt vastgesteld.

4.1. Bepaling van de testresultaten

De referentiesnelheid V_{ref} voor de bepaling van het eindresultaat moet de volgende waarde bedragen:

- i) 80 km/h voor banden van klasse C1 en C2,
- ii) 70 km/h voor banden van klasse C3.

4.2. Regressieanalyse van geluidsmetingen

Het (niet voor temperatuur gecorrigeerde) rolgeluidsniveau L_R in dB(A) wordt bepaald aan de hand van een regressieanalyse met:

$$L_R = \bar{L} - a \cdot \bar{v}$$

waarin:

\bar{L} de gemiddelde waarde van het gemeten geluidsniveau L_i in dB(A):

$$\bar{L} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L_i$$

n = het aantal metingen ($n \geq 16$),

\bar{v} = de gemiddelde waarde van de logaritmische snelheid v_i :

$$\bar{v} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n v_i$$

met

$$v_i = \lg(v_i / v_{ref})$$

a is de helling van de regressielijn in dB(A):

$$a = \frac{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})(L_i - \bar{L})}{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})^2}$$

4.3. Temperatuurcorrectie

Voor banden van klasse C1 en C2 wordt het eindresultaat genormaliseerd naar een testbaanreferentietemperatuur ϑ_{ref} door invoering van een temperatuurcorrectie volgens de volgende formule:

$$L_R(\vartheta_{ref}) = L_R(\vartheta) + K(\vartheta_{ref} - \vartheta)$$

waarin ϑ = de gemeten testbaantemperatuur

$$\vartheta_{ref} = 20 \text{ }^\circ\text{C}$$

Voor banden van klasse C1 is de coëfficiënt $K = 0,03 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$ wanneer $\vartheta > \vartheta_{ref}$ en $K = 0,06 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$ wanneer $\vartheta < \vartheta_{ref}$.

Voor banden van klasse C2 is coëfficiënt $K = 0,02 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$.

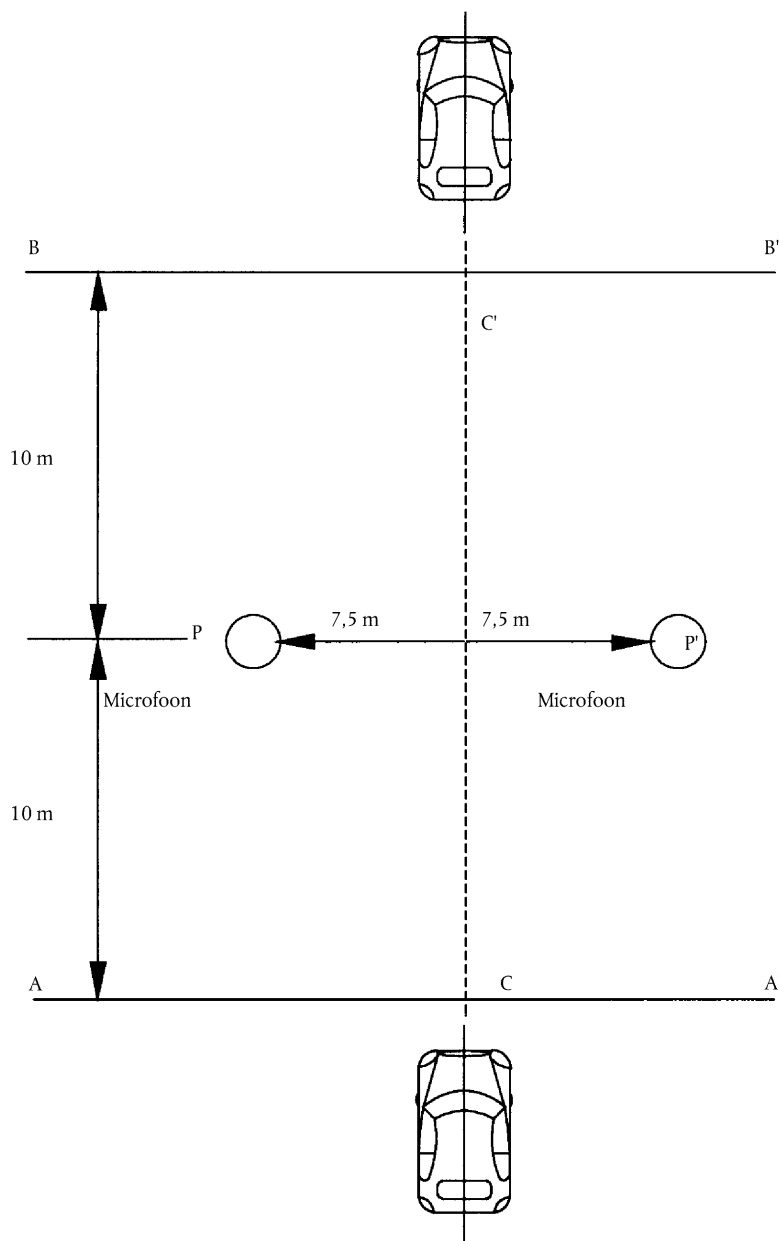
Indien de gemeten temperatuur van de testbaan niet meer dan $5 \text{ }^\circ\text{C}$ varieert tijdens alle metingen die nodig zijn om het rolgeluid van een set banden te bepalen, kan worden volstaan met een temperatuurcorrectie op het laatst vermelde rolgeluid zoals hierboven aangegeven, met gebruikmaking van de gemiddelde waarde van de gemeten temperaturen. Anders wordt ieder gemeten geluidsniveau L_i gecorrigeerd, met gebruikmaking van de temperatuur op het tijdstip van de geluidsregistratie.

Voor banden van klasse C3 hoeft geen temperatuurcorrectie te worden toegepast.

- 4.4. Om rekening te houden met onnauwkeurigheden in de meetinstrumenten worden de overeenkomstig punt 4.3 vastgestelde resultaten met 1 dB(A) verminderd.
- 4.5. Het eindresultaat, het voor de temperatuur gecorrigeerde rolgeluid $L_R(\vartheta_{ref})$ in dB(A), wordt naar beneden afgerond op het dichtstbijgelegen kleinere gehele getal.

Figuur 1

Stand van de microfoon bij de metingen

Aanhangsel 2

KEURINGSRAPPORT

Het keuringsrapport moet de volgende gegevens bevatten:

- a) weersomstandigheden, lucht- en testbaantemperatuur, bij elke uitgevoerde test,
- b) datum en de methode die is gebruikt om te controleren of het testbaanoppervlak voldoet aan ISO 10844:1994,
- c) breedte van de testvelgen,
- d) gegevens over de banden: fabrikant, merknaam, handelsnaam, afmeting, belastingindex of draagvermogen, snelheidssymbool, referentiespanning,
- e) type, merk en wielbasis van het testvoertuig,
- f) testbelasting van de band Q_i in N en in % van referentiebelasting Q_r voor elke testband, gemiddelde testbelasting $Q_{t,avr}$ in N en in % van referentiebelasting Q_r ,

- g) bandenspanning in kPa voor elke testband in koude toestand,
 - h) snelheid van het voertuig op het moment dat het de lijn PP' passeert, bij elke uitgevoerde test,
 - i) maximum A-gewogen geluidsniveaus bij elke uitgevoerde test en bij elke microfoon,
 - j) testresultaat L_{k} : A-gewogen geluidsniveau in decibellen bij referentiesnelheid, met temperatuurcorrectie (indien van toepassing), afgerond op het dichtsbijgelegen kleinere gehele getal,
 - k) regressielijnhelling."
9. De volgende bijlage wordt toegevoegd:

„BIJLAGE VI

SPECIFICATIES VAN DE PROEFBAAN

1. Inleiding

Deze bijlage bevat specificaties voor de fysische eigenschappen en de uitvoering van de proefbaan. Deze specificaties, die zijn gebaseerd op een speciale norm ⁽¹⁾, beschrijven de vereiste fysische eigenschappen en de testmethoden voor deze eigenschappen.

⁽¹⁾ ISO 10844: 1994. Indien in de toekomst door ISO een ander testoppervlak wordt gedefinieerd zal de referentienorm dienovereenkomstig worden gewijzigd.

2. Vereiste oppervlakeigenschappen

Een oppervlak wordt geacht aan deze richtlijn te voldoen indien ofwel de textuur en het percentage van de holle ruimte, ofwel de geluidsabsorptiecoëfficiënt zijn gemeten en voldoen aan alle eisen in de punten 2.1 tot en met 2.4, mits tevens voldaan is aan de eisen met betrekking tot het ontwerp (punt 3.2).

2.1. Percentage van de holle ruimte

Het percentage van de holle ruimte (VC) in het voor de verharding van de proefbaan gebruikte mengsel mag niet meer bedragen dan 8 % (zie voor de meetprocedure punt 4.1).

2.2. Geluidsabsorptiecoëfficiënt

Indien het oppervlak niet aan de eis inzake het percentage van de holle ruimte voldoet, is het slechts aanvaardbaar indien de geluidsabsorptiecoëfficiënt $\alpha \leq 0,10$. Zie punt 4.2 voor de meetprocedure. Aan de eis in de punten 2.1 en 2.2 is eveneens voldaan indien alleen de geluidsabsorptie α is gemeten en indien $\alpha \leq 0,10$.

N.B.: Geluidsabsorptie is de meest terzake doende eigenschap, hoewel het percentage van de holle ruimte meer gebruikt wordt door wegenbouwers. Geluidsabsorptie dient echter alleen te worden gemeten indien het oppervlak niet voldoet aan de vereisten inzake de holle ruimte. Reden hiervoor is dat aan de vereiste inzake de holle ruimte betrekkelijk grote onzekerheden zijn verbonden in termen van metingen en belangrijkheid en dat sommige oppervlakken derhalve ten onrechte kunnen worden afgewezen indien alleen wordt uitgegaan van de meting van de holle ruimte.

2.3. Textuurdiepte

De textuurdiepte TD, gemeten volgens de volumetrische methode (zie punt 4.3), moet bedragen:

$$TD \geq 0,4 \text{ mm.}$$

2.4. Homogeniteit van het oppervlak

Alles dient in het werk te worden gesteld om het oppervlak binnen het proefgebied zo homogeen mogelijk te maken. Dit heeft betrekking op de textuur en op het percentage van de holle ruimte; daarnaast moet worden opgemerkt dat, indien het walsen op bepaalde plaatsen beter gebeurt dan op andere, dit tot verschillen in textuur kan leiden en dat zich ook ongelijkmatigheid met als gevolg oneffenheden kan voordoen.

2.5. Regelmaat

Teneinde na te gaan of het oppervlak blijft voldoen aan de in deze bijlage genoemde eisen met betrekking tot textuur en percentage van de holle ruimte, of aan die met betrekking tot de geluidsabsorptie, wordt het oppervlak periodiek gecontroleerd met de volgende tussenpozen:

a) Percentage van de holle ruimte (VC) of geluidsabsorptie (α):

wanneer het oppervlak nieuw is;

indien het oppervlak als het nieuw is aan de eisen voldoet, zijn periodieke controles niet meer noodzakelijk. Indien het oppervlak niet aan deze eis voldoet wanneer het nieuw is, kan zulks later wel het geval zijn, aangezien verhardingen de neiging hebben in de loop van de tijd dichter en compacter te worden.

b) Textuurdiepte (TD):

wanneer het oppervlak nieuw is;

wanneer de geluidsmeting begint (NB: ten minste vier weken na de aanleg);

daarna om de twaalf maanden.

3. Ontwerp van proefbaan

3.1. Oppervlak

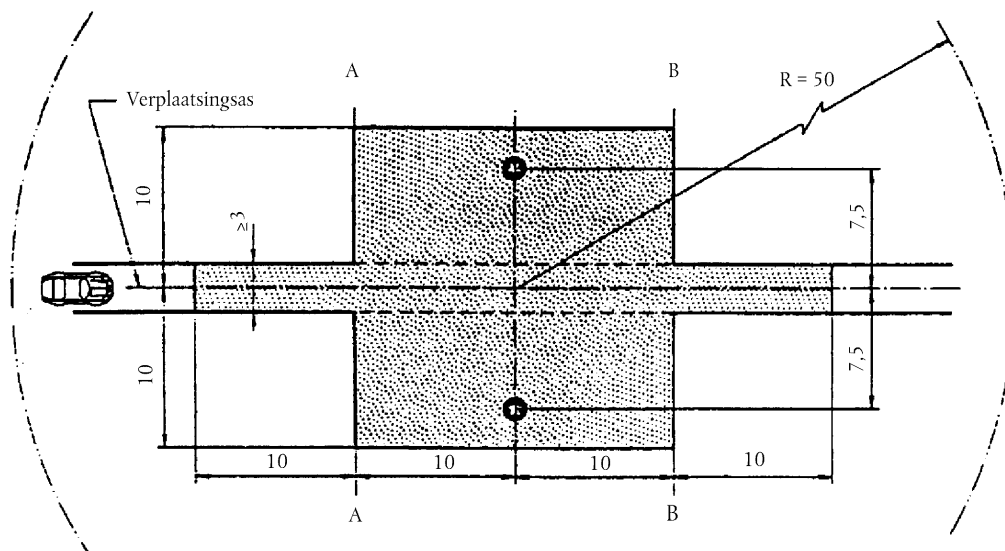
Bij het ontwerp van de uitvoering van de proefbaan moet er ten minste voor worden gezorgd dat het gedeelte van de proefbaan waar het eigenlijke testen van de voertuigen plaatsvindt, een gespecificeerd, voor proeven geschikt wegdek heeft, met de nodige marges voor veilig en praktisch rijden. Hiertoe moet de baan ten minste 3 m breed zijn, en zich in de lengte aan ieder uiteinde ten minste 10 m voorbij de lijnen AA en BB uitstrekken. Figuur 1 is de plattegrond van een geschikte proefbaan; tevens wordt hierin aangegeven welke oppervlakte machinaal moet worden voorbereid en verdicht en van het gespecificeerde, voor proeven bestemde wegdek moet worden voorzien. Volgens bijlage 5, aanhangsel 1, punt 3.2, moeten aan iedere zijde van het voertuig metingen worden verricht. Dit kan worden gedaan door te meten met twee microfoonopstellingen (een aan elke zijde van de baan) waarbij in een richting wordt gereden, of door te meten met een enkele microfoon aan een kant van de baan, waarbij het voertuig echter in beide richtingen rijdt. Indien laatstgenoemde methode wordt gebruikt, worden er geen eisen gesteld aan het oppervlak aan de kant van de baan waar geen microfoon staat.

Figuur 1

Minimaleisen voor het proefterrein

Het donkere gedeelte wordt „proefzone” genoemd

Dimensies in meters

Verklaring Minimumoppervlak van het voor proeven bestemde verharde gedeelte, d.w.z. de proefzone

 Microfoon (h = 1,2 m)

N.B.: Binnen deze straal geen grote objecten met aanzienlijke akoestische reflectie.

3.2. Ontwerp en aanleg van het wegdek

3.2.1. Basisontwerpen

De verharding van de proefbaan moet aan vier theoretische eisen voldoen:

- 3.2.1.1. zij moet zijn uitgevoerd in dicht asfaltbeton;
- 3.2.1.2. de korrelgrootte van het toegepaste steenslag mag maximaal 8 mm bedragen (met een tolerantie van 6,3 tot 10 mm);
- 3.2.1.3. de dikte van de deklaag moet zijn ≥ 30 mm;
- 3.2.1.4. het bindmiddel dient te bestaan uit niet-gemodificeerde bitumen van een kwaliteit die rechtstreekse penetratie mogelijk maakt.

3.2.2. Ontwerp-richtsnoer

Figuur 2 toont een zeefkromme van het minerale granulaat dat de gewenste eigenschappen oplevert. Deze kromme is bestemd als vingerwijzing voor de bouwer van de proefbaan. Daarnaast worden in tabel 1 bepaalde richtsnoeren gegeven voor het verkrijgen van de gewenste textuur en duurzaamheid. De zeefkromme beantwoordt aan de volgende formule:

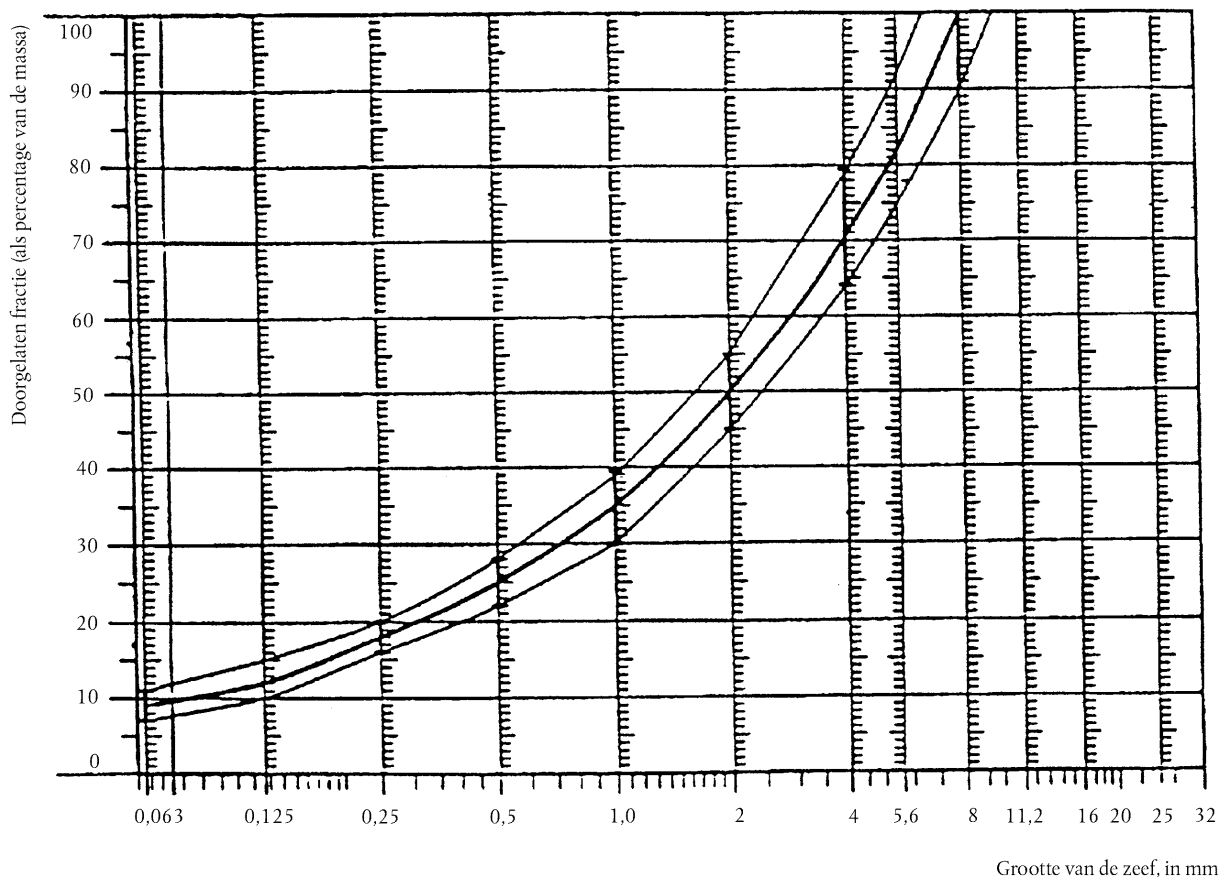
$$P \text{ (doorlatingspercentage)} = 100(d/d_{\text{max}})^{1/2}$$

waarin:

- d = afmeting van de zeef met vierkante mazen, in mm,
- d_{max} = 8 mm voor de gemiddelde kromme,
- = 10 mm voor de kromme van de benedentolerantie,
- = 6,3 mm voor de kromme van de boventolerantie.

Figuur 2

Zeefkromme van het aggregaat in het asfaltmengsel, met toleranties

Naast het voorafgaande worden de volgende aanbevelingen gegeven:

- a) De zandfractie (0,063 mm < afmeting van de zeef met vierkante openingen < 2 mm) mag niet meer dan 55 % natuurlijk zand bevatten en dient ten minste 45 % fijn zand te bevatten.
- b) De grond en de ondergrond moeten een voldoende mate van stabiliteit en gelijkmatigheid mogelijk maken, overeenkomstig de beste praktijken in de wegenbouw.
- c) Er moet gebruikt gemaakt worden van steenslag (met een breukvlakpercentage van 100 %) afkomstig van een materiaal met een grote breukvastheid.
- d) Het in het mengsel gebruikte steenslag moet gewassen zijn.
- e) Op het oppervlak mag op geen enkele wijze extra steenslag worden aangebracht.
- f) De hardheid van het bindmiddel, uitgedrukt in penetratiewaarde, moet al naar gelang het klimaat van het betrokken land, 40-60, 60-80 of zelfs 80-100 bedragen. De regel is dat er een zo hard mogelijk, maar in de praktijk gangbaar, bindmiddel moet worden gebruikt.
- g) De temperatuur van het mengsel vóór het walsen moet zodanig worden gekozen dat het vereiste holtepercentage door later walsen wordt bereikt. Opdat met grotere waarschijnlijkheid aan de specificaties in de punten 2.1-2.4 kan worden voldaan, moet in verband met de dichtheid niet alleen met de temperatuur van het mengsel, maar ook met het voor het verdichten te gebruiken voertuig en met het aantal passages daarvan rekening gehouden worden.

Tabel 1:

Aanwijzingen voor het ontwerp

	Waarden		Toleranties
	Per totale massa van het mengsel	Per massa van de korrels	
Massa van het steenslag, zeef met vierkante mazen (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Massa van het zand 0,063 < SM < 2 mm	38,0 %	40,2 %	± 5
Massa van de vulstof SM < 0,063 mm	8,8 %	9,3 %	± 2
Massa van het bindmiddel (bitumen)	5,8 %	n.v.t.	± 0,5
Maximale afmeting van het split	8 mm		6,3–10
Hardheid van het bindmiddel	(zie 3.2.2. (f))		
Coëfficiënt versneld slijpen (CVS)	> 50		
Verdichtingsgraad met betrekking tot de Marshall-dichtheid	98 %		

4. Proefmethode

4.1. Meting van het percentage van de holle ruimte

Voor deze meting moeten op minstens vier verschillende plaatsen op de proefbaan boormonsters worden genomen, gelijk verdeeld over het proefoppervlak tussen de lijnen AA en BB (zie figuur 1). Om een gebrek aan homogeniteit en eenvormigheid van de wielsporen te voorkomen, moeten de boormonsters niet in de eigenlijke wielsporen worden genomen, maar wel in de nabijheid daarvan. Er moeten (ten minste) twee boormonsters worden genomen in de nabijheid van de wielsporen en (ten minste) één ongeveer halverwege tussen de wielsporen en elke microfoonpositie.

Indien het vermoeden bestaat dat de homogeniteit te wensen overlaat (zie punt 2.4), wordt op de proefbaan een groter aantal boormonsters genomen.

Het percentage van de holle ruimte moet voor elk monster worden bepaald. Vervolgens wordt het gemiddelde voor de monsters berekend en die waarde wordt getoetst aan de eis van punt 2.1. Bovendien mag geen enkel monster een holtewaarde van meer dan 10 % hebben.

De bouwer van het wegoppervlak moet erop bedacht zijn dat er problemen kunnen rijzen wanneer het proefoppervlak verwarmd wordt via buizen of elektrische draden en op die plaatsen boormonsters moeten worden genomen. Het leggen van die leidingen moet zorgvuldig worden gepland met het oog op latere monsternemingen. Het verdient aanbeveling om enkele plaatsen van ongeveer 200 × 300 mm zonder buizen of draden te laten of zo diep te leggen dat zij geen schade oplopen bij het nemen van de boormonsters in het oppervlak.

4.2. Geluidsabsorptiecoëfficiënt

De geluidsabsorptiecoëfficiënt (normale invalshoek) moet worden gemeten door middel van de impedantie-buismethode die wordt gebruikt bij de procedure aangegeven in ISO 10534-1: „Acoustique — Détermination de facteur d'absorption acoustique et de l'impédance acoustique par la méthode du tube ⁽¹⁾”.

Wat de proefmonsters betreft, gelden dezelfde eisen als die voor het restholtepercentage (zie punt 4.1). De geluidsabsorptie moet gemeten worden in het gebied tussen 400 en 800 Hz en in het gebied tussen 800 en 1 600 Hz (ten minste op de centrale frequenties van de 1/3-octaaftanden), en voor deze twee frequentiegebieden moeten de maximumwaarden worden bepaald. Om het eindresultaat te bereiken, wordt voor alle proefmonsters het gemiddelde van deze waarde berekend.

(¹) Moet nog worden gepubliceerd.

4.3. Meting van de textuurdiepte

Voor de toepassing van deze norm moet de textuurdiepte op minstens tien gelijk uit elkaar liggende plaatsen in de wielsporen van het proeftraject worden gemeten; daarbij wordt de gemiddelde waarde vergeleken met de gespecificeerde minimale textuurdiepte. Zie voor de beschrijving van de procedure ISO-norm 10844:1994.

5. **Stabiliteit in de tijd en onderhoud**

5.1. Invloed van de veroudering

Zoals dat het geval is met tal van andere oppervlakken valt te verwachten dat de op de proefbaan gemeten niveaus van het contactgeluid band/weg in de zes tot twaalf maanden na de bouw ietwat zullen stijgen.

Het oppervlak bereikt minstens vier weken na de bouw zijn vereiste eigenschappen. De invloed van de veroudering op het geluid is bij vrachtwagens in het algemeen kleiner dan bij personenwagens.

De stabiliteit in de tijd wordt vooral bepaald door het slijt- en verdichtingseffect veroorzaakt door de voertuigen die over het wegoppervlak rijden. Deze stabiliteit moet periodiek worden geverifieerd, zoals vermeld in punt 2.5.

5.2. Onderhoud van het oppervlak

Losse deeltjes of stof die de werkelijke textuurdiepte aanzienlijk kunnen verminderen, moeten van het oppervlak worden verwijderd. In landen met een winterklimaat wordt soms smeltzout gebruikt. Dat zout kan het oppervlak tijdelijk of zelfs permanent aantasten, waardoor het geluid toeneemt. Het gebruik van zout wordt dus niet aanbevolen.

5.3. Herbestrating van het proefvak

Wanneer het proefterrein moet worden gerepareerd, hoeft in het algemeen alleen de proefstrook (met een breedte van 3 m in figuur 1) te worden herbestraat, mits het proefvak daarbuiten bij meting voldoet aan de eisen inzake percentage van de holle ruimte of geluidsabsorptie.

6. **Documentatie over het oppervlak en de daardoor uitgevoerde proeven**

6.1. Documentatie over het proefoppervlak

De volgende gegevens over het proefoppervlak moeten in een document worden meegedeeld:

6.1.1. Ligging van het proefterrein.

6.1.2. Soort bindmiddel, hardheid daarvan, type steenmateriaal, maximale theoretische dichtheid van het asfaltbeton (DR), dikte van de deklaag en zeefkromme, bepaald aan de hand van de op het proefterrein genomen boommonsters.

6.1.3. Verdichtingsmethode (bijvoorbeeld soort wals, massa van de wals, aantal passages).

6.1.4. Temperatuur van het mengsel, temperatuur van de omgevingslucht en snelheid van de wind bij de aanleg van het oppervlak.

6.1.5. Datum van aanleg van het oppervlak en naam van de aannemer.

6.1.6. Alle proefresultaten of ten minste van de meest recente proef, omvattende:

- 6.1.6.1. Percentage van de holle ruimte van elk monster.
- 6.1.6.2. De plaatsen in het proefoppervlak waar de boormonsters voor de holtemeting zijn genomen.
- 6.1.6.3. De geluidsabsorptiecoëfficiënt van elk boormonster (indien gemeten). De resultaten voor elk boormonster en elk frequentiegebied en het algemene gemiddelde.
- 6.1.6.4. De plaatsen in het proefvak waar de boormonsters voor het meten van de absorptie zijn genomen.
- 6.1.6.5. De textuurdiepte, met inbegrip van het aantal proeven en de standaardafwijking.
- 6.1.6.6. De instantie die verantwoordelijk is voor de proeven in 6.1.6.1 en 6.1.6.2 en de gebruikte soort apparatuur.
- 6.1.6.7. De data waarop de proef (proeven) is (zijn) verricht en de datum waarop de boormonsters zijn genomen.

6.2. Documentatie over de proeven met betrekking tot het geluid van voertuigen op het wegdek

In het document met de beschrijving van de geluidsproeven van voertuigen moet worden vermeld of aan alle eisen is voldaan. Er wordt gebruik gemaakt van een document overeenkomstig punt 6.1, met daarin de resultaten die dit staven.”

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 26 juli 2001

tot aanvaarding van verbintenissen die zijn aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure ten aanzien van de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, de Republiek Korea, Maleisië, Rusland, Thailand en Turkije en tot beëindiging van de procedure ten aanzien van de invoer uit de Republiek Korea en Maleisië

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 2351)

(2001/602/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000⁽²⁾, inzonderheid op de artikelen 8 en 9,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 230/2001⁽³⁾ heeft de Commissie een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels („staalkabel”) uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije, en verbintenissen die door bepaalde producten/exporteurs uit Tsjechië en Turkije werden aangeboden, aanvaard.
- (2) Er werden geen voorlopige rechten ingesteld ten aanzien van de invoer uit de Republiek Korea („Korea”) en Maleisië, omdat de voor deze landen vastgestelde dumpingmarges onder de in artikel 9, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 („de basisverordening”) vastgestelde drempel van 2 % lagen.
- (3) Na de instelling van voorlopige antidumpingmaatregelen vervolgde de Commissie haar onderzoek naar dumping, schade en belang van de Gemeenschap. De definitieve bevindingen en conclusies van dit onderzoek zijn neergelegd in Verordening (EG) nr. 1601/2001 van de

Raad⁽⁴⁾ tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije.

- (4) Het onderzoek bevestigde de voorlopige conclusies inzake schadelijke dumping voor de invoer uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije. Voorts werd bevestigd dat de dumpingmarges voor de invoer uit Korea en Maleisië minimaal waren.

B. VERBINTENISSEN

- (5) Na de instelling van voorlopige antidumpingmaatregelen hebben de medewerkende producenten/exporteurs uit Rusland en Thailand verbintenissen aangeboden overeenkomstig artikel 8, lid 1, van de basisverordening.
- (6) In deze verbintenissen bieden deze producenten/exporteurs aan het betrokken product te verkopen tegen of boven een prijsniveau waarop geen schade ten gevolge van dumping zal ontstaan.
- (7) De Commissie is van oordeel dat de door de betrokken producenten/exporteurs aangeboden verbintenissen aanvaardbaar zijn, omdat zij de schadelijke gevolgen van dumping tenietdoen. Voorts zullen deze ondernemingen de Commissie op gezette tijden gedetailleerde informatie over hun uitvoer naar de Gemeenschap verstrekken, waardoor de Commissie effectief kan toezien op de naleving van de verbintenissen. Bovendien zijn de aard van het product alsmede de structuur en de verkooppatronen van de ondernemingen van dien aard dat het risico dat zij de aangegane verbintenissen ontwijken, beperkt is.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2.

⁽³⁾ PB L 34 van 3.2.2001, blz. 4.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

(8) Om de Commissie voorts in staat te stellen effectief toe te zien op de naleving van de verbintenissen door de ondernemingen, dient, wanneer de aangifte voor het vrije verkeer bij de bevoegde douaneautoriteiten overeenkomstig de verbintenissen wordt ingediend, vrijstelling van het antidumpingrecht afhankelijk te worden gesteld van de overlegging van een handelsfactuur die is opgesteld door de producent/exporteur van wie een verbintenis is aanvaard, en die ten minste de in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1601/2001 genoemde gegevens omvat. Aan de hand van deze gegevens kunnen de douaneautoriteiten tevens nagaan of de zendingen met de handelsdocumenten overeenstemmen. Wanneer een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, of wanneer deze niet met de aangeboden goederen overeenstemt, is het antidumpingrecht van toepassing.

(9) Indien een verbintenis niet wordt nageleefd of wordt ingetrokken of indien het vermoeden rijst dat de verbintenis niet wordt nageleefd, kan een antidumpingrecht worden ingesteld ingevolge artikel 8, leden 9 en 10, van de basisverordening.

(10) Het Raadgevend Comité werd geraadpleegd en heeft geen bezwaren geuit ten aanzien van de aanvaarding van de aangeboden verbintenissen.

C. BEËINDIGING VAN DE PROCEDURE

(11) Gezien de resultaten van het onderzoek voor Korea en Maleisië alsmede de minimale dumpingmarges die voor deze landen werden vastgesteld, dient de procedure te worden beëindigd zonder dat er antidumpingmaatregelen worden ingesteld ten aanzien van de invoer van het betrokken product uit Korea en Maleisië,

BESLUIT:

Artikel 1

De door onderstaande ondernemingen aangeboden verbintenissen in het kader van de antidumpingprocedure ten aanzien van de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, de Republiek Korea, Maleisië, Rusland, Thailand en Turkije worden aanvaard.

Land	Onderneming	Aanvullende Taric-code
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Russia, 162200, Cherepovets, Vologada Region, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	A218

Artikel 2

De procedure ten aanzien van de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit de Republiek Korea en Maleisië wordt beëindigd.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 26 juli 2001.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie